

N

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 6 Maja v. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 26 kwietnia.

Cesarz Jegomość rozkazał, z okoliczności śmierci Elektora Hessen-Kasselskiego, *Wilhelma Igo*, włożyć u dworu żałobę na dwa tygodnie, zaczynając od dnia 24 kwietnia.

Koncert, wydany przez komitet naukowy Cesarzskiego Towarzystwa Człekolubnego, na dochód ubogich wstydzących się zebrać, przynosił 1,770 rub. ass. 5 r. złotem i 8 r. 25 k. sr.; po odtrąceniu 545 rub. na potrzebne wydatki; zostało 1,225 r. ass., 5 r. zł., 6 r. 25 k. sr., które przed samą uroczystością wielkieynocy rozdane zostały, podług szczególnego przeznaczenia.

W przeciągu miesiąca marca do portu *Eupatoryi* przyszło 5 okrętów, wyszedł 1; towary przywiezione z Konstantynopola były wartości 16,688 rubli, wysłane do Konstantynopola na 103,480.

Z drukarni radcy dworu *Grecza* w *Petersburgu*, wychodzi gazeta literacka rosyjska, pod tytułem: *Recenzent krytyczna i literacka gazeta*. Wydawcą jest *P. Olin*. Format arkusza większego: papier piękny: cena roczna przez pocztamtant *sant-petersburski* 30 rubli. Pierwszy numer drukowany jest 19 kwietnia, a uważa się za wydany 5 stycznia r. t.

Kurs petersburski dnia 22 kwietnia: czer. zł. hol. 12 r. stary. Zmiana złota 2 r. 79 k. zmiana srebra 2 r. 78½ k.

Wieczysty dochód kommissyi umorzenia długów: 6½ assygn. po 100. 99½
6½ brzęcz. mon. — 91. 90½ } procent.
5½ tąż monnetą — 76.

Ryga dnia 27 kwietnia. W tych dniach przechodziły tedy półk *Xiążęcia Wilhelma* i drugi półk strzelców. Z wielkiem upodobaniem uwielbiali wszyscy piękność i ślachetną postawę wojenną tych półków. Uczucia te zamieniły się w większą jeszcze radość, gdy się wiadomość rozeszła, że półki te otrzymały rozkaz wstrzymania czynionych do wyprawy przygotowań, i udały się tylko na zwyczajne letnie swe stanowiska, na pograniczu gubernii wileńskiej.

Przed kilką dniami otworzony został uroczyście nowo dla Rygi dozwolony bank handlowy. (z gaz. *Zusch.*)

Dąbrowica, dnia 4 marca. Uczniowie tutejszej szkoły powiatowej zgromadzenia *XX*. *Pija-rów*, w przytomności *JW. Wacława Boreyki*, b. marszałka powiatu rowieńskiego, członka sądowej kommissyi edukacyjney na gubernije wołyńską, podolską i kijowską, dozorcę honorowego szkół powiatu rowieńskiego, który ze szczególnego polecenia cesarskiego uniwersytetu wileńskiego, przybył dla wizyty tej szkoły, oraz, w przytomności wie-

lu obywateli, w ciągu czterech dni zdawali sprawę z prac swoich szkolnych. Po skończonych popisach rozdane zostały listy pochwalne dla uczniów, którzy się szczególnie odznaczyli znakomitym postępkiem i chwalebne sprawowaniem się. Do rozdania listów pochwalnych zaprosił *JW. Wizytator* z obecnych gości, *JW. Ignacego Hrabie Pocieja*, który spełnienie tego polecenia zagał przemową. Wystawiwszy w niej wielkość dobrodzieystw Najjaśniejszego Cesarza Jegomości *Alexandra Igo*, którego wszystkie dni panowania oznaczone są oycowską troskliwością o dobro swych pódpanych i wiekuistą chwałą, szczególnie w rozszerzeniu oświecenia i ustanowieniu wieczystych jego zasad, a ztąd wielkich i trwałych pożytków dla terażniejszych i przyszłych mieszkańców tej ziemi; zachęcał uczącą się młodzież do korzystania z tak dobrotliwej troskliwości Monarchy, przez pilne przykładanie się do nauk i utwierdzanie się w cnotach chrześcijańskich i obywatelskich, które jedynym są gruntem szczęścia ich w życiu towarzyskiem. Obracając głos do rektora i nauczycieli, winszując im owoców z pracy w postępach uczniów, winszował razem i chwały zgromadzenia, do którego należeli *Konarski, Dogiel, Kopczyński, Poptawski*, i t. d. imiona tak szanowne dla literatury polskiej; a przystępując do oddania listów pochwalnych, napominał je odbierających, ażeby umieli cenić tak piękne dla siebie zdarzenie, i żeby się starali w dalszem życiu stać godnymi nagród za sprawy cnotliwe: w tych zaś, którzy nie otrzymali równych pochwał, starał się podnieść ochotę i usiłowanie, jeśli nie przewyższyć, przynajmniej dorównać swoim spółtowarzyszom. Dopełniwszy tego polecenia *JW. Hrabia Pocieja*, donosił o tém *JW. Wizytatorowi* przez list, w którym połączył wdzięczność obywateli dla *JW. Boreyki*, za pracę i starania dla dobra oświecenia młodzi powiatowej, jako wizytatorowi, jako dozorcę honorowemu szkół, jako członkowi kommissyi edukacyjney, jako w wielu zdarzeniach towarzyszowi i wyręczycielowi *Tadeusza Czackiego*, którego pamięć tak czołogodną jest dla kraju, a szczególnie dla tych prowincy. Wspominał o poświęceniach obywatelskich dla edukacyi *JOO. Xiążąt Czartoryskich*, w zafundowaniu nowych szkół powiatowych w swych dobrach; o hojności na ubogich uczniów i wiecznych dla nich funduszach marszałka *Józefa Steckiego*, pólkownika *Ratomskiego* i innych, którzy w mniejszych ofiarach przyłożyli się do pomnożenia bibliotek, gabinetów, ogrodów botanicznych, i różnych pomocy naukowych. — Te są myśli, te uczucia młodego obywatela, zapatrującego się na wzory chwalebnych dzieł rodaków swoich, a pałającego żądzą stania się godnym cnót dziedzicznych domu, którego jest potomkiem. Imiona uczniów celujących są: *Z klasy 1. Józef Szney-*

ter, Zenon Ostromecki, Tomasz Kre-
ciey Serguczewski. *Z klasy II.* Jo-
wicz, Alexander Skorupski, Mikołaj J.
Bazyli Stokowski, Emanuel Łabojec-
kowski, Tomasz Młodzianowski, Hipol-
nowski. *Z klasy III.* Józef Romanow-
an-
ciszek Radzicki. *Z klasy IV.* Szczepan Chamic,
Filip Żyromski, Mateusz Nienadkiewicz. *Z klas-
sy V.* Mikołaj Gorski, Adam Jasiński, Józef Pra-
wosudowicz. *Z klasy VI.* Jan Turczynowski,
Ignacy Chodakowski.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 11 maja.

Z pewnością donieść możemy, iż około 20 t. m.
spodziewany jest N. Cesarz i Król w tutejszej
stolicy. (z *Gaz. Warsz.*)

Dnia 9 t. m. z wielką uroczystością obchodzo-
na była w tutejszej stolicy rocznica narodzin Je-
go Cesarzewicowskiej Mości N. Wielkiego Xięcia
Jmci Konstantego Pawłowicza. JW. Arcybiskup
Prymas Królestwa, w kościele metropolitalnym śpie-
wał mszę wielką i *Te Deum*. Władze krajowe
i wielkie zgromadzenie ludu znajdowało się na
tém nabożeństwie. W kaplicy zamkowej również
odprawiono się nabożeństwo. Władze wojskowe i
cywilne miały zaszczyt złożyć N. Wielkiemu Xięciu
Jmci hołd uszanowania i nayszczerzych życzeń. JO.
Xiążę Namieśnik Królewski wydał wielki obiad.
Wieczorem oświecono miasto i gmachy publi-
czne.

W dniu 24 kwietnia w szpitalu ewangelickim
wyznania auszpurskiego, zmarła *Maryanna Gar-
szkowska*, wdowa, mająca lat 115. Pogrzeb jej ko-
sztem całej gminy tego wyznania, przez uszano-
wanie dla wieku, z największą przyzwoitością był
sprawiony.

W Zamościu, przed kilką tygodniami, przy na-
prawianiu fortyfikacyi, znaleziono kilka trumien,
w których przy kościach były rozmaite ozdoby
dawnych ubiorów polskich. Znaleziono także roz-
maite srebra kościelne staroświeckiej roboty; do-
chodzą, iż za krwawych czasów Karola XII, u-
kryto je w tém miejscu. Srebra te przywiezio-
ne zostały do Warszawy.

W Lipsku u *Breitkopfa i Hartla* wyszły z szty-
chu uwertury Karola *Kurpińskiego* z instrumen-
tami na całą orkiestrę, to jest z opery *Jadwiga*,
z melodramy *Ruiny Babilonu*, i *Marcinowej* w
Seraju; oraz jedna fantazyja, i jedna fuga na for-
tepiano; wszystko bardzo pięknie sztychowane.
Muzyczna gazeta lipska, na której sąd zwróco-
ne ma oczy cały świat muzyczny, czyni w nu-
merze 8 r. 1821 recenzją fugi w sposobie skro-
mnym, lecz pochlebnym dla naszego kompozytora.

Trzy godzin popołudniowych, przepędzili naj-
przyjemniej ci, których towarzystwo przyjaciół
muzyki wezwało onegdaj do sali głównego ra-
tusza, dla słuchania wybornego wykonania dzie-
więciu dzieł muzycznych. Słuchaczów było wie-
le, a między nimi dam blisko 250. Znawcy o-
gólnie przyznali; iż oddawna nie słyszano w War-
szawie tak dokładnie i zgodnie wykonanej muzy-
ki. Amatorowie i artyści w salach dowodzili mo-
cy swoich talentów; szczególniej uwertura *Me-
chula* z opery *Józef w Egipcie*, wielkie uczyniła
wrażenie. Dyrygował JP. Haze, kapelmajster gwar-
dyi Cesarsko Królewskiej. Chociaż w sali mniej
było krzeseł, niżeli dam przybyłych, jednak żadna
nie opuściła sali aż do ukończenia muzyki, co do-
wodzi, ile ona zajęła lubowników.

ANGLIA.

az. Warsz.) Londyn, dnia 20 kwietnia.
W Wielki Czwartek, rozdano, według
czaju, podarunki królewskie 5g ubogim męż-
czyznom i tyluż kobietom w kaplicy *Whitehall*;
Monarcha bowiem ma lat 59. Dano każdemu i
każdey kawałek mięsa wołowego i bochenek chle-
ba w czystey serwacie, tudzież 30 śledzi, 2 solo-
ne sztokfiszce, 2 wędzone łososie i 4 bochenki chle-
ba. Odebrawszy to ubodzy, wstali z krzeseł, i
drewnianymi kubkami pili zdrowie Monarchy. Po po-
łudniu zeszli się znowu do kaplicy na nabożeń-
stwo, w czasie którego dano mężczyznom, poń-
czochoy, bieliznę i t. d. a kobietom po funcie szter-
lingu i 15 szylingow każdey. Oprócz tego, każ-
dy i każda dostali czerwoną wórkę skórzaną z pa-
pierem bankowym na jeden funt szterling, oraz
wórkę białą skórzaną z 5g pence srebrem. Wre-
szcie każdemu ubogiemu dano drewniany kubek
z winem, które wypił za zdrowie królewskie. Pier-
wey jeszcze rozdano jałmużnę 800 ubogim.

Przybył tu Xiążę madagaskarski *Ratufe* z 10cią
mieszkańcami tameczney wyspy. Przywiózł za-
twierdzony przez Króla madagaskarskiego *Radama*
traktat względem zniesienia handlu niewolni-
kami.

P. Henry Wellesley, poseł nasz przy dworze
hiszpańskim, ma powrócić na niejaki czas do tu-
tejszej stolicy. Zastępować go będzie P. Lou-
vell Howey, sprawujący interessa.

Margrabia *Londonderry* (Lord *Castlereagh*) bę-
dzie obrany reprezentantem w izbie niższej z
Oxford, w hrabstwie *Suffolk*.

Pewny oficer w *Plymouth* założył się, iż prze-
brany za babę chodzić będzie po mieście i prze-
dawać nitki siarżane, a nie zostanie poznany,
ani zaprowadzony do domu ubogich. W grał za-
kład.

Zmarły niedawno obywatel w *Southwark* za-
pisał Xiążęciu *Gloucester* 20,000 funtów szterlin-
gow (800,000 zł. pol.). Wspomniany Xiążę nie
znał go wcale.

Na sessyi izby wyższej dnia 17 b. m. odrzu-
cono bil względem nadania swobod katolikom, wię-
kszością 159 krések przeciwko 120. Biskup z *Sł.*
David oświadczył, iż podług praw krajowych, Król
jest głową kościoła, wszelkie zatem względy, o-
kazywane religii nieuznanej przez monarchę,
zmniejszają władzę jego. Niebezpieczną oraz jest
rzeczą nadawać prerogatywy katolikom, polega-
jąc na przysiędze, której żaden xiądz katolicki do-
brém sumieniem wykonać nie może. Xiążę *York*
uoznił uwagę, iż bil sprzeciwia się zasadom re-
wolucyi 1688, w skutku której teraźniejsza dy-
nastya panuje. Lord *Darnley* odpowiedział, iż
katolicy uznają władzę świecką Króla. Lord Kan-
clerz ubolewał nad uciskiem katolików, lecz są-
dził, iż wniesiony bil nie utrwali zgody, tém bar-
dziej, iż się nawet katolicy przeciwko niemu o-
świadcują. Lord *Grenville* twierdził, iż teraz
szczególniej jest dogodna pora do przyjęcia bilu;
pokóy panuje, nie potrzeba pomocy katolików prze-
ciwko domowemu lub obcemu nieprzyjacielowi;
ustają więc przytaczane dawniej powody, aby na-
dać się mające swobody nie zdawały wymuszone-
mi. Lord *Liverpool* zbijał odwoływanie się do
przykładu w innych krajach. Prussy (rzekł) po-
zwoliły używać zupełnych praw katolikom w Sa-
lsku, Rossya w Polsce, i Król niderlandzki w Bel-
gium; lecz w krajach tych kościół katolicki jest
panującym, czego nie ma w Irlandyi. Lord
Landedown wspominał o przysługach, które xię-

za katolicoy nawet podczas rozruchów, jako to w czasie buntu maytków w *Nore*, dla kraju uczynili, i o niebezpieczeństwie, jakim zagraża odmówienie praw konstytucyjnych. Lord *Melville* dodał, iż postęp oświaty w Irlandyi bardziey jeszcze niebezpieczeństwo to powiększa. Im bardziey bowiem rozkrzewiają się nauki, tém boleśniej czuje naród niesprawiedliwość odmówienia mu praw cywilnych. *Gazeta Kuryer* uważa za osobliwość, iż większość 39 krések przeciwko bilowi wyrównywa liozbie artykułów kościelnego naszego wyznania wiary. Z powodu świąt wielkanocnych odłożyła izba sessyą do d. 1 maja.

Na sessyach izby niższej d. 17 i 18 zajęła się izba wnioskiem *P. Lambton* względem odmiany parlamentu, i nareszcie odrzuciła go większością 55 krések przeciwko 43.

Na sessyi dnia 19 b. m. Lord *Bentinck* zapowiedział, iż po świątach wielkanocnych domagać się będzie złożenia niektórych papierów względem Sycylii. Pan *Hume* ma także podać wniosek, aby roztrząśniono postępowanie Pana *Maitland* na wyspach jońskich. Po przyjęciu przeczytanego trzeci raz bilu względem nowego cła od wprowadzonych do kraju zagranicznych belek i tarcie, odłożyła izba sessyą swoją do dnia 30 kwietnia.

H I S Z P A N I J A.

(Korr. warsz.) *Madryt*, dnia 20 kwietnia. Po odebraniu wiadomości o wypadkach zaszłych w Pijemoncie, wewnętrzny stan nasz zmienił się nieco. W pośród spokojności widzieć się daje powszechne poruszenie umysłów, które jest ważnych rzeczy zapowiednią. Gdy po odebraniem poselstwa królewskiem, z powodu niepomyślnych wypadków w królestwie neapolitańskiem, była deputacya od stanów u Króla, powiedział jey między innemi: *Wcale nam się nie należy obawiać obcego napadu. Wszyscy znają dobrze, co to są Hiszpani.* Nadzwyczajne sessye stanów odbywają się codziennie. Uchwalono już prawo przeciw wszystkim nieprzyjaciółom konstytucyi.

W okólniku wydanym przez ministra spraw wewnętrznych do wszystkich prefektów z powodu wypadków neapolitańskich wyrażono: „Wola jest Króla, ażebyś WCPan uczucia jego uroczyscie dał poznać ogłaszając, iż naród z Królem obrał zaszczytną konstytucyjną drogę, bez uczestnictwa innych narodów, ani obliczenia pomyślnych lub niepomyślnych skutków. Jakkolwiek wypadnie, dalecy są Hiszpani od zrażenia się ożemkolwiek. Muszą się oni przed całym światem usprawiedliwić, iż jeżeli potężney moocy Napoleona oprzeć się potrafili, zdołają też ponieść wielkie ofiary dla obronienia swojej niepodległości, wolności i tronu konstytucyjnego.

Wywód sprawy xiędza *Vinuesa*, autora planu kontrrewolucyi, już się ukończył. Wkrótce więc rozpocznie się sprawa jego w sądzie. Wszakże okazuje on wiele spokojności umysłu, i spodziewa się wyjść z niey z tryumfem.

Oprócz tajemnych zgromadzeń wolnych *Mularzy* i *Węglarzy*, istnieje w Hiszpanii jeszcze towarzystwo *Comuneros*.

P O R T U G A L I J A.

(z gaz. war.) *Lisbona* dnia 4 kwietnia. W skutku odebranych wiadomości z Brezylji i Piemontu, stany tutejsze postanowiły podać dworom europejskim notę, godną narodu portugalskiego.

Fregata i dwie brygantyny popłyną stąd do

wysp azorskich dla ułatwienia tam ogłoszenia konstytucyi. Wielkorsządecą tych wysp, przeciwny nowemu systematowi, ma być sprowadzony do *Lisbony*.

(z Kor. War.) Na sessyi stanów naszych dnia 31go marca, deputowany i razem sekretarz zgromadzenia *P. Felqueias*, czytał pismo ministra wojny, do którego załączył rozkaz dzienny do wojska, wydany z przyczyny wynikłych wątpliwości, które sprawili niechętni, usiłujący obłąkać ducha wojska, fałszywem tłumaczeniem 11go artykułu zasad konstytucyi. Ten rozkaz dzienny przysłał minister pod zatwierdzenie stanów. *P. Castello Branco* wniósł: 1) ażeby tylko 20,000 wojska w czasie pokoju utrzymywać; 2) ażeby od dnia 1go lipca r. b. zaczęło się dawanie urlopów żołnierzom; 3) żeby oficerowie utrzymali się przy swej płacy, wyjąwszy tych, którzy mają być podług istniejących praw odprawieni. Wniosek ten do dalszego czasu odłożono.

Rozprawiano potem nad projektem prawa tyczącym się dóbr, które mają być uznane za narodowe, i przeznaczone na umorzenie długu publicznego.

Sessya dnia 2go kwietnia zeszła na rozważanie wniosku Pana *Carneiro* i kilku innych deputowanych, żądających oddania patriarchy lisbońskiego pod sąd za to, iż się protestował przeciw zasadom konstytucyi, zaprzysięgłszy już konstytucyą, jakaby stany uchwalły. Po należytem zgłębieniu uwag za i przeciw temu wnioskowi, zebrał wszystkie i wystawił w krótkości prezes stanów mówiąc: Czy ma zapasnąć ustawa ogłaszająca, iż wszelka władza i osoba, niechęcą wykonać przysięgi na zasady konstytucyi, utracą prawo obywatelstwa [portugalskiego? Przystąpiono do głosowania na to zapytanie, i było za nim 88 głosów, a jeden tylko przeciw. Wyrzekły także stany większością 84 głosów przeciw 5, że osoba objęta powyższą uchwałą ma z kraju usiąpić. Mianowano natychmiast kommissyą do ułożenia projektu ustawy w tej mierze.

Na sessyi dnia 3go kwietnia rozprawiali znów stany nad projektem prawa, tyczącym się oznaczenia i rozgatkowania dóbr, które na umorzenie długu publicznego mają być przeznaczone. Odesłano tę rzecz do połączonych kommissy duchowney i skarbowey, które ułożą powszechny plan, obejmujący dziesięciny, kommanderye, zapisy przy śmierci i t. p. Uchwalono także, aby połączyć w jedną kilka bazylik, w czém trzymać się należy planu będącego w archiwach ministerium. Wyjęte od tego połączenia zakłady miłosierne i oświecenia publicznego.

N I E M C Y.

(z Gaz. warsz.) *Od brzegów Menu* dnia 24 kwietnia. Według przepisów, które niedawno poseł rossyjski w *Frankforcie* odebrał, gońcy rossyjscy będą jeszcze wyprawiani do *Laybach*. Wnoszą stąd, iż powrót *N. Cesarza Alexandra* do *Petersburga*, został na niejaki czas odłożonym.

Mimo pomyślnego ukończenia wojny neapolitańskiej i piemontskiej, cena papierów skarbowych austriackich nie podniosła się znacznie, ani w *Wiedniu*, ani w oświeciejszych miastach niemieckich.

Ustawa stosunków wojskowych związku niemieckiego. Art. I. Wojsko związku składa się z kontyngensów wszystkich państw związkowych, które dostawione będą podług okazanych każdego razu metryk związku. Art. II. Stosunek gatunków

bronii ustanowiony będzie podług zasad nowszego sposobu prowadzenia wojny. Art. III. Dla gotowości na wypadek wyruszenia, wojsko związku utworzone będzie w pokoju, i tak siła jego, jak wewnętrzny podział oznaczony zostanie szczególnymi uchwałami związku. Art. IV. Wojsko związkowe składa się z zupełnie utworzonych, częścią z jednakowych, częścią z złożonych korpusów wojska, podzielonych na dywizye, brygady i t. p. Art. V. Żadne państwo związkowe, którego kontyngens składa sam z siebie jeden lub więcej korpusów, nie może w jeden oddział połączyć kontyngensów innych państw związkowych ze swoim. Art. VI. W złożonych korpusach i dywizjach, państwa związkowe, których się dotyczy, ułożą się pomiędzy sobą względem utworzenia potrzebnych oddziałów i zupełnej organizacji. Jeżeli się to nie stanie, rozstrzygnie zgromadzenie związkowe. Art. VII. Przy urządzeniu siły wojskowej związku, należy mieć wzgląd na sprawy pojedynczych państw pochodzące z szczególnych stosunków jak dalece uznane zostanie za zgodne z ogólnym zamiarem. Art. VIII. Podług fundamentalnie prawnej równości praw i obowiązków, usunięty być powinien pozor wyższości jednego państwa związkowego nad drugim. Art. IX. W każdym państwie związkowym kontyngens powinien być w takim utrzymywany stanie, aby w najkrótszym czasie, po wezwaniu zaszem od związku, mógł wyruszyć, być gotowym do boju i we wszystkich częściach zupełnie być uzbrojony. Art. X. Siła i połączenie mającego się wystawić wojska oznaczone będą szczególnymi uchwałami związku. Art. XI. Wszędzie muszą być takie środki przedsięwzięte, aby wojsko związkowe było utrzymywane w zupełności, iżby w razie potrzeby mogło być wzmocnione. Tym końcem istnieć będzie szczególny korpus odwodowy. Art. XII. Utworzone wojsko związku jest jednym wojskiem i będzie pod rozkazami jednego wodza. Art. XIII. Wódz naczelny, ile razy uchwalone będzie postawienie wojska, wybrany będzie przez związek. Stopień jego ustaje z rozwiązaniem wojska. Art. XIV. Wódz naczelny wykonuje przed zgromadzeniem związkowym, jako jedyną jego władzę przysięgę na dopełnianie obowiązku względem związku. Art. XV. Oznaczenie i wykonanie planu działań zostawione będzie zdaniu wodza naczelnego. Odpowiedzialnym on jest związkowi osobiście i może poddany być pod sąd wojenny. Art. XVI. Wódz naczelny obowiązany jest, jak dalece od niego zależy, zarówno uważać wszystkie części wojska związkowego. Nie może odmieniać ustanowionego podziału, atoli wolno mu jest rozporządzić względem czasowych oddziałów. Art. XVII. Dowódcy pojedynczych oddziałów wojska mianowanymi będą przez państwo, którego wojsku przewodzą. Mianowanie wodzów dla oddziałów złożonych z kilku kontyngensów, zależeć będzie od ugodzenia się rządów udział mających. Art. XVIII. Obowiązki i prawa tych dowódców przechodzących ze swoich stosunków do związku, powinny być zgodne z obowiązkami i prawami wodza naczelnego; żądać mają tak bezwarunkowego posłuszeństwa od wszystkich swoich podrządných, jak i pełnić takowe względem swojego przełożonego. Art. XIX. Sądownictwo zostaje przy dowódcach oddziałów wojska, podług granic wyznaczonych im przez państwa związkowe. Art. XX. Utrzymanie wojska związkowego zostawiać będzie pod najwyższym kierunkiem naczelnego wodza, przez umocowanych wszystkich korpusów wojska, i wespół państw związkowych za wspólnym działaniem dotyczących się kommissarzy krajowych. Art. XXI. Za osobną uchwałą związku utworzona będzie właściwa kassa wojskowa w miarę matrykularnych składek wszystkich członków związku. Art. XXII. Wynagrodzenie przychodów i kosztów z rozłożenia tak, jak z innych dostaw w państwach związkowych wynikających, wymierzone będzie podług słusznej ceny; i poddani kraju, ile można, jak najprędzej gotowizną wynagrodzeni zostaną. Art. XXIII. W każdym razie zasadą będzie do postępowania równy podział ciężarów i korzyści, tak względem oddziałów wojska jak i państw związkowych. Art. XXIV. Po-

między wszystkimi państwami związku istnieć powinien ogólny Kartel. (z gaz. lwow.)

P A N S T W O P A P I E Z K I E.

Dnia 16 kwietnia o godzinie 4 po południu przybył do Rzymu Król neapolitański. Powitał go zaraz w imieniu Papieża kardynał Consalvi sekretarz stanu. Nazajutrz odwiedził Król neapolitański Oyca ś. Po południu dnia tegoż były u Króla wielkie pokoje.

Wojsko austriackie osadziło nasze miasto i port Ankonę. (z *Korr. War.*)

P I J E M O N T.

Podług rozchodzącej się wieści, która zdaje się być prawdziwą, Xiążę Genuński, chce nagrozić wierność mieszkańców księstwa sabaudzkiego, przez jawny dowód swego w nich zaufania, postanowił nadać Sabaudyi stany prowincjonalne, któreby się zajmowały urządzeniem rozkładu podatków, i zawiadowały sprawami miejscowej policji; że senat sabaudzki byłby względnie tych stanów izbą wyższą, nie przestając dopełniać obowiązków najwyższego sądu; że komory celne królewskie byłyby w tył cofnione na linję, na jakiej były w r. 1814.

Dyrektor policji powszechnej w Genui nakazał dnia 14 kwietnia cudzoziemcom, od dnia dopiero 10 t. mca bawiącym w tém mieście i na przedmieściach, ażeby we 24 godzinach ustapili, jeśli zaświadczeniami konsulów narodów swoich nie udowodnią potrzeby bawienia dla spraw swoich. Nieposłuszni temu nakazowi cudzoziemcy, tudzież gospodarze domów gościnnych niedonoszący o nich, będą pcymani.

Jenerał naczelny Hr. Latour zapewnił miasto Genuę, że osady wojskowe po miastach księstwa genuńskiego składać się będą tylko z wojska piemontskiego, a obce tam nie weydzie.

KRÓLESTWO OBOJĘJ SYCYLIJ.

Neapolitańskie gazety z dnia 22go kwietnia ogłosiły ustawę królewską, mianującą cztery kommissye śledcze. (*Giunte di Scrutinio*), które obowiązane będą czuwać nad postępowaniem urzędników i osób duchownych. Prezesem kommissyi duchownej jest kardynał arcy-biskup neapolitański D. Luigi Ruffo di Scilla, a członkami: arcy-biskup w Bari Copolla, biskup w Potenza Boticelli, proboszcz Antonio Febbraro i profesor filozofii D. Giuseppe Capocasale. Druga kommissya dawać będzie bacznosc na autorów dzieł, i tychże dzieł zasady, Xiążę Cardito jest tę kommissyi prezesem. Trzecia kommissya rozpoznawać będzie działania urzędników sądowych, pod przewodnictwem Wincentego Morano. Czwarta nakoniec rozpoznawać będzie działania reszty urzędników; prezesem jej Margrabia Vigo. Każda z tych kommissyów odbierze szczególne przepisy z sekretaryatu stanu, od którego zależeć będą. Wyszedł przytęm rozkaz do intendentów prowincyów, aby zajęli się robotami publicznymi dla tego, żeby lud zatrudnić.

Dnia 16 kwietnia wyszła królewska ustawa dodająca jeszcze piątą kommissyą wojskową. Prezesem jej jenerał porucznik Xiążę Sangro, członkami jenerałowie: Felippo Cancellier, Ferdinando Macry, Luigi Bardet, Michele Caudrian, Xiążę Campo-Reale i Carlo della Rocca.

DODATEK.

Wilno dnia 6 Maja 1821 roku v. s.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Izba powszechny Opieki gubernii Litewsko-Wileńskiej, nadesłała do Redakcyi dla obwieszczenia, co następuje:

Magistratura powszechny opieki Litewsko-Wileńskiej Gubernii mając tak własne, jak też u oney lokujące się z innych źródeł wpływ biorące kapitały, na mocy zostawionych dla teyże magistratury prawideł, w poprzednich leciech różnocozasowie użyczyła różnym osobom w pożyczkę summy z terminami: na rok, na dwa, na trzy i więcej lata, po upłynieniu jakowych obowiązani są opłacić one napowrót magistraturze; lecz w miejscu takowej opłaty wchodzi z prośbami w tym dniu nawet, w którym opłata summy nastąpić powinna, prosząc o zostawienia takowej w kredycie jeszcze na czas dalszy, wtenczas kiedy powinni oświadczać w tém swe życzenia zawczasem i najmniey trzema miesiącami przed terminem, gdyż magistratura powszechny opieki przedłużenia terminu, sama przez się uczynić nie jest w mocy, a obowiązana stosownie do Naywyższego Jego Cesarzowskiej Mości ukazu dnia 26 stycznia 1820 roku wyszłego, i przez gazetę Kuryera Litewskiego dnia 11 czerwca tegoż roku ogłoszonego, prosić na one u zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych dozwolenie. Z tey okoliczności wykazuje się: że ci, którzy pożyczili z magistratury powszechny opieki kapitały, o takowym naywyższym ukazie nie są wszyscy świadomi, a przez to magistratura powszechny opieki w uzyskaniu od zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych na też przedłużenia pozwolenia doświadcza niemałe zatrudnienie; zaczęła dla uniknięcia onego nadal, postanowiła powtórnie przez tę gazetę wspomniany Naywyższy ukaz podać do powszechny wiadomości, jakowy co do słowa następnie kładzie się:

UKAZ RZĄDZĄCEMU SENATOWI.

Przejrzawszy przedstawienie zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych, o sposobach dogodniejszego obrótu kapitałów, wpływających do izb powszechny Opieki, uznałem za dobrą, do prawideł w tey rzeczy wydanych, dodać następujące postanowienia:

1) Kapitały własne izb i lokacyjne, wniesione nazawsze albo z ograniczeniem czasu, w celu obrotu procentów na dobroczynne podług przeznaczenia lokatorów przedmioty, rozdawać na pożyczkę na lat dwanaście, za opłatą w pierwszych dwóch latach procentów zwyczajnych z góry corocznie, a w następnych dziesięciu leciech po dziesiątej części kapitałów, i procentów również z góry za rok na dług pozostający, do zupełnego jego wypłacenia.

2) Takie rozdawanie kapitałów tych czynić na ewikcyą wiosek, stosownie do złożonych na ich bezpieczeństwo świadectw, podług ostatney rewizyi, na każdą duszę w rewizyi zapisaną płacić mgzkiej po 150 rnb. ass.

3) Z tego urządzenia wyłączyć Gruzję i gubernie: kurlandzką, inflandzką i estońską, z tego względu, że Gruzja na udziałnych jest prawach, a gubernie nad morzem bałtyckiem, po rozdzielaniu na *haki*, z osobnego urządzenia gospodarskiego tamtejszych majątków, podlegają co do

rozdawania kapitałów do izb powszechny opieki należących, prawidłom sobie właściwym.

4) Podług prawideł teraz stanowiących się, czynić pożyczkę przed innemi dla tych, którzy nie jeszcze nie są winni do izby powszechny opieki tey gubernii, gdzie znajduje się majątek na ewikcyą dany.

5) Dla pożyczających, którzy, będąc rzetelnymi w opłacie procentów i kapitałów, zechcą ponowić pożyczkę swą na podstawie prawideł wyżej zawartych w artykule 1 i 2, zostawić nato prawo do nowey pożyczki na lat 12.

6) Przy czynieniu pożyczki, w poprzedzającym artykule opisaney, majątki na ewikcyą nie inaczej przyjmować, tylko podług ostatney rewizyi.

7) Wydawanie pożyczki jakiej jednej osobie albo i różnym, ale na ewikcyą majątku należącego do jednej, urządzić następującym sposobem:

a) Izba powszechny Opieki mającym kapitały własne i cudze, nie mnieysze nad 500,000 rubli, oprócz tych, które się obracają w długu nieterminowym kommissyi umorzenia długów, zostawić prawo samym czynienia pożyczki do 30,000 rub.

b) Dla izb powszechny opieki mniej 500,000 rub. kapitału w bezpośredniem rozporządzeniu swém mających, położyć za obowiązek, aby wydatki swe pożyczkowe ograniczyły do 15,000 rub.

8) O pożyczkach, przewyższających summy wyżej wyrażone, przedstawiać do ministerium spraw wewnętrznych, dla wyjednania Naywyższego rozwiązania.

9) Odmiany terminów pożyczkowych nieinaczej czynić, tylko za potwierdzeniem ministra spraw wewnętrznych.

10) Szukając dla dłużników odłożenia terminów, obowiązane są izby powszechny opieki wczynie przed upłynieniem terminu pożyczki przedstawić do ministerium spraw wewnętrznych:

a) Przyczyny, dla których staranie jest o przedłużenie terminu.

b) Co stanowi ewikcyą, i czy jest ona dostatecznym zabezpieczeniem.

c) Stan summ izby czy dozwala zrobić to odłożenie terminu.

11) Kapitały czasowie do izb powszechny opieki wchodzące, jako to:

a) Apellacyjne na okup majątków i inne, od których wszystkie procenta, na mocy potwierdzoney przeze Mnie w dniu 17 lipca 1818 roku opinii rady państwa, idą na rzecz izb powszechny opieki.

b) Składane na czas dla obrótu z procentów tak, żeby od nich na podstawie teyże opinii należał dla izby powszechny opieki tylko 6ty procent; podzielić na trzy części, z których jedną oddawać na pożyczkę na mocy prawidła w artykule 1szym przepisanego, a dwie na jeden rok, dwa, lub trzy lata, miarkując podług bliskości terminów do powrotu tych kapitałów, które są na widoku, albo podług układu obrótów kapitałów izby powszechny opieki.

12) Kapitały, które wnoszone są przez ludzi prywatnych do izb powszechny opieki, na podstawie prawideł pożyczkowego banku państwa i kassy składowey, dla otrzymania od nich po pięć procentów z prawem powrotu na żądanie, odtąd

na przyszłość nie przyjmować, ponieważ niepełność terminu, ścieśniając obroty izb, może narazić na szkody, jeżeli nie zdołają rozrządzić lokacyi kapitałów tym sposobem do nich wchodzących; ale na miejscu tego dozwolić izbom przyjmowania cząstkowych kapitałów z opłatą 5%, chociażby lokujący zgadzali się zostawić je w izbach na trzy lata.

i 13) Wszystkie dawniejsze rozrządzenia, względem obrotu kapitałów do izb powszechnej opieki należących, równie ogólne jak szczególne dla niektórych gubernii, przez teraźniejsze postanowienia nieodmienione, zostawić w zupełnej mocy.

Na autentyku napisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką: ALEXANDER.

St. Petersburg dnia 26 stycznia 1820 roku.

Na kopii napisano: zgodno Hrabia W. Kocubey.

Z kopiją zgodził Dyrektor Alexy Stoh.

Zgodno: Sekretarz Pietraszewski.

Rząd gubernijalny litewsko-wileński, przesłał do redakcyi dla ogłoszenia następujący:

Ukaz Jego Cesarskiej Mości Samowładcy Wszech Rosssy z Rządzącego Senatu do litewsko-wileńskiego gubernijnalnego rządu.

Wedle ukazu Jego Cesarskiej Mości, Rządzący Senat, wysłuchawszy przedstawienie Ministra Skarbu, w którym wykladał zrobioną na powszechnym zebraniu departamentu różnych podatków i poborów rewizyą operacyi rady kollegijnego Marcinkiewicza, dostawiającego w nizowskich guberniach dla skarbu wódkę, i opisywał dostrzeżone w niej nadużycia na szkodę skarbu: Rozkazali: I) Stosownie do wyżej wspomnionego przedstawienia Ministra Skarbu, rady kollegijnego Marcinkiewicza, za wyrażone w nim nieporządki i nadużycia ze szkodą skarbu, uczynione przez niego w czasie podjętej dostawy w nizowskich guberniach dla skarbu wódkę, oddać pod sąd izby kryminalnej. A że podług wyświecenia Ministra Skarbu, nadużycia uczynione przez Marcinkiewicza, wynikły początkowie w gubernii Penzeńskiej, i że jego w tym spółnicy, również i należący do tego ludzie, mieszkają po większej części w guberniach: tulskiej, tambowskiej, simbirskiej, niżegorodskiej i jarosławskiej; przeto stosownie do żądania Ministra Skarbu zalecić, oddać tę sprawę dla rozpatrzenia izbie penzeńskiej sądu kryminalnego, do którego, poruczyć Ministrowi Skarbu, izby odesłać i wszystkie należące do tej sprawy papiery; przy tém izbę tę zobowiązać koniecznie sądzić tę sprawę nie z kolei, ale jak można najszybciej, na mocy praw, ażeby należące od kommissyoniera Marcinkiewicza i dalszych współ należących ludzi, do pozyskania straconych skarbowych summ, mogło się skutecznie niezwłocznie. Po osądzeniu tej sprawy w izbie, odesłać ją ustanowionym porządkiem na rewizyą do Rządzącego Senatu. II) Dla zabezpieczenia okazany przez Ministra skarbu z tej operacyi, skarbowej straty rubli 822,940, do czasu pozyskania tej summy cały majątek ruchomy i nieruchomy Marcinkiewicza, gdzieby siękolwiek okazał, wyświeciwszy przez naydokładniejsze wysłedzenie, pierwszy opisać i zaskwestrować, stosując się w tém zdarzeniu do prawideł na ten przedmiot w ustawie o bankructwach części 1 w punkcie 13, 46 i 47 przepisanych; a na ostatni, to jest nieruchomy wniesć za przeczenie czynienia praw wieczystych i wszelkiego rodzaju tranzaktów; prócz tego zebrać od czasu wysłania Marcinkiewicza dla skupowania do

skarbu wódkę, to jest, od miesiąca września 1817 do dnia 1 stycznia 1821 roku, jak naydokładniejsze wiadomości z ksiąg maklerskich i notaryuszowskich, również i z ksiąg wieczystych w izbach cywilnych i sądach powiatowych, i donieść do departamentu różnych podatków i poborów: A) Czy się nie okaże w tych księgach przelew od Marcinkiewicza komukolwiek majątku nieruchomego lub kapitałów, za przyznanemi i domowemi pożyczkowemi pismami i innemi wszelkiego rodzaju dokumentami; i B) Czy nie ma na imię jego wieczystych aktów, praw zastawnych, pism pożyczkowych i innych tranzaktów, mogących odkryć majątek i kapitały do niego należące. Dla wypełnienia tego zalecić przez Ukazy wszystkim rządóm gubernijnalnym i zwierzchnościom, oraz kancelaryi woyskowej woyska donskiego. III) Co się tycze podania Ministra Skarbu względem uwiadomienia przez gazety obu stolic, izby wszyscy ci, u których jakimkolwiek przypadkiem znajduje się w schowaniu majątek Marcinkiewicza, jakibykolwiek był, pisma pożyczkowe, akta wieczyste, bankowe, lombardowe, i tym podobne bilety, rzeczy, gotowe pieniądze, lub też kto by mu był dłużnym za jakimkolwiek dokumentem, rachunkiem lub umową, objawili o tém bez najmniejszej zwłoki miejscowej zwierzchności, pod obawą odpowiedzialności za wszelkie utajenie podług surowości praw, i żeby nie wydając niczego, ani Marcinkiewiczowi, ani za plenipotencyami jego, wnosili zachowane u nich i długowe summy do właściwych miejsc sądowych dla odesłania ich do zachowania na przyszłość, nim się zapotrzebuje, do izb powszechnej opieki dla przyrostu z procentów. Uczynienie takowego obwieszczenia przez gazety, zostawić do wypełnienia samemu Ministrowi Skarbu podług własnego jego rozporządzenia. IV) Gubernatorom zaś cywilnym zalecić, izby niezwłocznie zrobili potrzebne rozporządzenia względem przyjmowania bez najmniejszej zwłoki mogących się odkryć, na skutek wyżej wyrażonego poszukiwania, należących do Marcinkiewicza pieniędzy, i względem odsyłania na ośnowie wyżej wspomnionej, do izb powszechnej opieki tak tych pieniędzy, jako i wszelkich innych summ, do wydania Marcinkiewiczowi przypadających, również i względem opisania stosownie do pierwszego objawienia, jego majątku, znajdującego się u kogokolwiek w schowaniu, i o wzięciu wszelkich prawnych środków, dla zachowania go; inwentarze zaś majątkow i uwiadomienia o pieniądzach, izby odesłali bez zwłoki do Departamentu różnych podatków i poborów. Oczem posłać Ukazy, któremi dać wiedzieć do wszystkich miejsc sądowych i PP. Ministrom, kontrolerowi Państwa, wojennym jenerał gubernatorom, jenerał gubernatorom, i wojennym gubernatorom zarządzającym interesami cywilnymi, a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do Departamentów moskiewskich Rządzącego Senatu, przesłać uwiadomienie. Dnia 21 marca 1821 roku. Oryginał podpisali: Ober-Sekretarz Titow. Za sekretarza Szczukin — Powytczyk Dementjew. Z autentikiem zgodno:

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu grodzkiego Ptu Troc, w dacie niżej wyrażoney nastalego pod pieczęcią urzędową grodzką tegoż Ptu stronie jest wydany w dniu tymże.

Roku 1821 mca apryla 8 dnia. Oświadczenie w odpowiedzialności imieniem WJP. Jana Pęczkowskiego Szambelana b. dworu pol. w treści następującej: z zadziwieniem niżej podpisany w gazecie Wileńskiej roku idącego dnia 2 marca datowanej wyczytawszy oświadczenie jurisdiccyjne w imieniu JWJPani Barbary z Zawiszow w pierwszym zamęściu Niezabitowskiej podkomorz. Nowogr. w drugim Zabiellowej jenerałowej, Leytenantowej woysk pol. przeciwko WJPanu Hipolito wi Woyzbunowi Strażnikowiczowi Miń. a dopiero Sędziemu normalnemu Ptu Bobróy. w roku terażn. mca februaryi 11 dnia z podpisem samey JW. Zabiellowej przez adwokata subsseliow grodzień. Jana Satobowskiego w aktach Ziem. Ptu Grodzień. zapisana, ażeby publiczność mylnym uprzedzeniem uwiedzioną niebyła, ile w stosowanej do mnie niesłusznej pretensyi, teyże natury pretensyą tylko suppozycyi i idealizmie wymieniona; niżej podpisany przez niniejsze prawne oświadczenie wyjaśnić w obowiązku znajduje się. WJP. Hipolit Woyzbun z zeszłym bratem moim Bernardem Pęczkowskim pułkownikiem dawnych woysk pol. o kupno dobr Hołowczyna w gubernii Mohilewskiej sytuowanych w roku 1810 niejako plenipotent JW. Zabiellowej, lecz jako sam aktor, na swoje własne imie zawarł prawną intercyzę i a konto tego kupna z własney szkatuły, swoimi rękami nie przez ręce JW. Zabiellowej przy intercyzie 10,000 czer. zł. zaliczył, pozostałość zaś 20,000 czer. zł. w roku 1811 doliczyć obowiązek zapisał a w razie w terminie intercyzą objętym tey summy nieopłacenia, upadek zadatkowej kwoty i nieważność na dal intercyzyjnego dokumentu warunkiem najmocniej opisanym na stronę WW. Pęczkowskich upewnił, nieopłacił W. Woydzbun w roku 1811 należącey summy Pęczkowskim, ztym skutki intercyzy co do aktorstwa upadły, a co do warunkow przepadku zadatkowej summy, w swojej zostały mocy, tym zawodem W. Woydzbun Pęczkowskich na liczne naraził nieprzyjemności i straty, albowiem Pęczkowscy na fundamencie upewnionej intercyzą opłaty również swoich kredytorów w oddaniu kapitałów upewniali, i żadnego do swojej spokojności nieczynili starania a przeto swoim kredytorom domierzyli zawod; między tym czas kontraktowy upłynął skąd zaszły kroki prawne, Pęczkowscy z tey przyczyny nietylko sumnę zadatkową utracili i w składzie interesow nienagrodzoną ponieśli stratę lecz z własnych funduszow do kilku tysięcy czer. zł. z powodu W. Woydzbuna postradali. Po tym zdarzeniu W. Woydzbun do daty niniejszey rzecz o nieważność dokumentu intercyzyjnego aż dotąd przemilczał żadnego kroku prawnego nieuczynił, w żadnym subsselium sprawy nierozwinał, żadnego judicatum niezyskał i czyli czas od daty nastania intercyzy w roku 1810 czyli od terminu dopłaty w roku 1811 uważanym zostanie, już dawność Ziem. nadto upłynęła a ta z mocy prawa i Naywyższych Monarszych ukazow, w żadnym względzie poruszoną bydlż niemoże, wszakże JW. Zabiellowa w piśmie swoim do gazet wprowadzonym sama wyznaie że dopiero w 1820 przez jurisdiccyjne oświadczenie w aktach Ziem. Stolim. zapisane, plenipotencyą od siebie W. Woydzbunowi wydaną cofnęła, tym samym od czasu zawartej intercyzy przez Woydzbuna z Pęczkowskim również lat 10 w stosunkach swoich do W. Woydzbuna przemilczała, Woydzbun jawnie czynił intercyzę na tak wielki majątek jak jest Hołowczyn treść kupna zaliczenie 10,000 czer.

zł. przy intercyzie, zawod w drugim roku dopelniony i warunki w intercyzie zawarte w wielu guberniach i prawie całej powszechności a ztym i JW. Zabiellowej wiadome byty czyliż w tym obiekcie że Woyzbun jej pieniędzmi płacił uczynił krok jaki prawny i oto podług prawa z swoim plenipotentem o zdradę i podstęp rozwinęła proces, sztepel na pieniądzech które mi Woydzbun płacił Pęczkowskim nieodznaczał się żadną cechą, własności osobistej JW. Zabiellowej lub jej szkatuły a Pęczkowski pułkownik znał tylko aktorem tego kto na swoje imie kupował majątek i za ony dawał pieniądze. Nadto kiedy z banku Monarszego tenże Pęczkowski pułkownik pozyskał kredyt Depart. 2gi Sądu Gł. Mohil. i po mimo przeszkody przez W. Woydzbuna uczynionej w roku 1820 maja 25 d. inwolucye przez W. Woydzbuna wprowadzone za nieważne i nieprawne uznawszy o swobodności dobr Hołowczyna i prawnej dla skarbu Monarszego ewikcyi s. p. pułkow. Pęczkowskiemu urzędowe wydał świadectwo, gdzie JW. Zabiellowa żadnego nie miała wpływu a WJP. Woydzbun jako kontrahent do kupna dawności upadłego, sam tylko jeden był interessowany, ztym po wyjaśnieniu rzeczy między WW. Woydzbunem a Pęczkowskim zaszły i stanu interesu w jakim stopniu zostaje, biezstronna publiczność łatwo skonkluduje że JW. Zabiellowa z pretensorstwa do swego plenipotentu W. Woydzbuna z żadnych powodow stosunkow do Pęczkowskiego wpływu i uczestnictwa niema i mieć nie może i czyli to JW. Zabiellowa sama przez się czyli z rady mylnej i bez zastanowienia się przyjętej na dyskredyt pomnażający masę debitorow na stronę Pęczkowskiego, a dla siebie tytułu posiadających się kapitałów, wmięszala Pęczkowskiego do swojego przeciwko W. Woydzbunowi oświadczenia bardziej siebie ukrzywdza: niżeli żuł. zaszkodzić w mocy zostaje, ażeby jednak ogłoszone pismo w powszechności nieuczyniło wrażenia, niżej podpisany wzajemnym usprawiedliwiając się oświadczeniem też prawne oświadczenie jako plenipotent własney ręki podpisem utwierdza. U tego oświadczenia podpis następny. Jako plenipotent podpisuję Franciszek Fiedorowicz Adwokat subsseliow Ptu Troc.

Wolno drukować Sędzia Grodz. Ptu Troc. Fabian Modzlewski.

Correctum Alexander Tur Regent Grodzki Ptu Trockiego.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego całą Rosyą etc etc etc. Urodz. successorom zmarley Małgorzaty Tryntrochowej chor. woysk Rosyyskich, jakiego bądź stopnia, imienia, nazwiska, tytułu lub urzędu, gdzie bądź zostającym Pozew edyktałny loco peragenas executionis przed Sąd Ziem. Wileń. w kadencji juniowej i po niej następnie zwykłe podług praw sądzić się mającey z powodztwa Ur. Franciszka jako męża Maryanny aktorki Mickiewiczow małżonków z referencyą do testamentu roku 1817 7bra 18 datowanego, eorun. 8bra 12 przed aktami Ziem. Wileń. oblatowanego, zmarley Małgorzaty Tryntrochowej chor., oraz dekretu Sądu Ziem. Wileń. dnia 8 8bra 1820 roku edyktałną cytacyą po successorów rzeczonej Tryntrochowej w Kur. Lit. i kopią spraw z pozwanemi a stawającemi stanowiącego i drugiego w dniu 22 apryla idącego roku suspensę dla niestanności do powtórnego wzdania wzywających się successorów ogłaszającego, niemniej dalszych dowodow u Sądu złożyć się mających o to: żałująca przez lat 2 blisko u zmarley Tryntrochowej w chorobie zostającej, pełniła posługi dniem i nocą, za które zawiniła umówione zł. 1,000, co wyznała na testamentcie, i jeszcze wydzielić z pościeli

część znaczniejszą zmarłemu exekutorowi szamb. Kulikowskiemu polecił, gdy wszakże przed zjawieniem się jey successorów na rozprawie w Ziem. Wileń. z Urodz. Kulikowskiemi kapit., Tryntrochem kap. satysfakcyą żatującą wstrzymana i edyktalna cytacya determinowana po onych, przeto żał. nie mając dokładney o nich wiadomości, podług nakazu rzeczzonego Ziem. Wileń. dekretu i z racyi wydania ich na upad wrzeczy powtórnie adcytuje i prosi: chociażcy pod niejawnienie się zmarłej Tryntrochowej przez niniejszy edyktalny trzykrotnie w Kur. Lit. zamieszczony zapowiedz, jakiegobądź stopnia, imienia, nazwiska, tytułu i urzędu powołujących się sądzonych zł. pol. 1.000 z procentami od daty śmierci rzeczoney Tryntrochowej i expensami prawnemu zł. 1.000, oraz za część pościeli zawładaney i użytey rub. sr. 70 na wszelkim majątku po oneyże pozostałym, gdzie bądź okazać się mogącym, o zapłacenie win niestannych podług prawa, oraz co czasu sprawy proszonym będzie S. M. Z.

Roku 1821 apryla 28 dnia. Woźny w sprawie JPP. Franciszka i Maryanny Mickiewiczów kopią tego edyktalnego pozwu przed Sąd Ziem. Wileń. w kadencyi juniowej i po niey zwykle podług praw sądzić się mające, po successorów zmarłej Matgorzaty Tryntrochowej chor. woysk ross. w jakimbądź stopniu, mieyscu i jakiegobądź imienia, nazwiska, tytułu lub urzędu zostających do Redakcyi Wileń. dla pomieszczenia trzykrotnego w Kur. Lit. podałem i prawną rozprawę ogłosiłem.

Mateusz Bolewicz Woźny Ptu Wileń.

Roku 1821 mca apryla 28 dnia. Ten pozw do awizacyi edyktalny, może bytż w Gazecie Kur. Lit. umieszczony, zaświadcza Ziem. Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

ALEXANDER pierwszy Samouładny Imperator Wszech Rossyy, Król Polski etc. etc. etc.

3. Ur. Ignacemu Wendorffowi jenerałowi, czyli suksessorom jęgo; Grzegorzowi Wykowskiemu kaszt. wyszgrodzkiemu, czyli jęgo następcom; Leonowi Korwinowi Kochanowskiemu sowiet.; JW. Michałowi Szymanowskiemu i Józefowi Poradowskiemu, wszystkim z mieszkania swęgo stałego niewiadowym, Pozew z instancyi Ur. Michała Zaleskiego byłego podkom. rosięń. jeneralnego prokuratora massy Radziwillowskiej, przed Sąd kommissyi na urządzenie interessow Radziwillowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie działania swe odbywający, wynosi się o to: dobru Radziwillowskie Kulikowicze zwane, postąpione były w roku 1762 zastawą Wykowskiemu kasztel. wyszgrodzkiemu, przy końcu drugiego tryenium zastawy, Xiążę Karol Radziwill dał konsens do kupna Ratomskiemu, kasztelan Wykowski niechcąc przyjąć summy zastawney i niedopuszczając Ratomskiego do posiesy, rozwinęli między sobą proceder, któren czas długi, i różnym losem, raz Wykowskiemu, drugi raz Ratomskiemu, sprzyjał, a za expulsye, raz na jednym, kolejno na drugim sądzona była kalkulacya, ztąd więc Wykowski do Xięcia Radziwilly jako dziedzica dóbr i ewiktora stosując pretensye, pomimo że niejawił onych w Sądzie Gł. wileńskim, a zatym pod amissyę poddał, zrobił przez JW. Michała Szymanowskiego, plenipotencyą szczytającę się z Józefem Poradowskim blankietową plenipotencyą przez JW. Brochockiego wydaną, niewolną i uciążliwą w dacie 1809 kwietnia 12 dnia komplancyę, w moc której odebrawszy z ryczałtowej summy 40 666 zł. pol. za ogólne pretensye postanowionej, kwotę 7.200 zł. później W. Ignacy Wendorff jenerał, jako kredytor Wykowski, uzyskawszy na Xięcia Radziwille w Sądzie Gł. wolińskim w dacie 1810 marca 20 dnia dekret do funduszow tegoż Wykowskiego i odebrał pod swój kwit w dacie 1811 january 25 dnia sumnę 34.565 zł. pol. tudzież Dubielewskiemu przekazał sumnę czer. zł. 100. Gdy więc Grzegorz Wykowski, po utworzeniu na interessa Radziwillowskie kommissyi, przychodzi z pozewem o resztującą sumnę komplancyą powyższą ustanowioną 34.565 zł. a Leon Korwin Kochanowski, nabrwszy prawa do poszukiwania pretensyi Kuliko-

wieckich na Radziwille oddzielnie pretenduje summy oryginalney pretensyi 52.245 zł. p. 5½ gr. Massa Radziwillowska zważywszy: iż pretensye Wykowskiego jako po kwicie w roku 1795 na rzecz massy wydanym; owszem po opłaconey na rzecz Xięcia za pretensye gruntowe sumnę 6.000 zł. p. są nie słuszne, że pretensye te amissyi uległy; że komplancya niewolnie postanowiona; skassowania pretensyi, podniesienia i unieczemnienia komplancyi, a zatym zwrotu summy opłaconey na Wendorfie i Wykowskiem Sądzie prześwietnego dopraszać się będzie, oraz gdy Wendorf sumnę Wykowskiemu wskazaną przyjął i pokwitował, massę Xiążęcą ewinkować nawet obowiązany, a gdy Wykowski już odebrał satysfakcyą, więc prawa jęmu służące, do Kochanowskiego prześć niemogły, tym więc sposobem Wendorf i Wykowski, ewinkować są obowiązani massę i w najgorszym nawet dla massy wypadku onę zastąpić, zatym prokurator massy skassowania pretensyi Wykowskiego i Kochanowskiego, skassowania komplancyi daty 1809 kwietnia 12 dnia, zapisanie wieczney amissyi a razem podniesienia i skassowania dekretu Sąd Gł. gubernii wolińskiej depart. 2go daty 1810 marca 20 dnia ewolucyynie otrzymanego i zwrotu summy 34.565 zł. p. 100 czer. zł. na Wendorfie; zaś summy 7.200 zł. p. na Wykowskiem; tudzież ewikcyi na Wendorfie i Wykowskiem, i odpowiedzi za pretensye Kochanowskiego, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzion; m zostanie, z wolnością poprawy żaloby.

Roku 1821 mca kwietnia 22 dnia. Woźny niżej piszący się świadcze: jako kopię niniejszego Pozwu z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. podkom. Rosięń. jeneralnego prokuratora massy Radziwillowskiej po UUr. Ignacego Wendorffa czyli suksessorów jęgo; Grzegorza Wykowskiego kaszt. wyszgrodzkiego, czyli suksessorów jęgo; Leona Korwin Kochanowskiego sowiet.; Michała Szymanowskiego i Józefa Poradowskiego ze stałego mieysca zamieszkania niewiadowych, podług prawa do drzwi sądowych kommissyi na urządzie interessow Radziwillowskich ustanowionej, przybiłem i o terminie z rejestrów przypadającym, do rozprawy sądowej oznaymiłem. Dat jak wyżej.

Józef Staszkievicz Woźny Ptu Wileń.

Roku 1821 apryla 22 dnia przed aktami kommissyi dla urządzenia interesow Radziwillowskich ustanowionej obecnie stawając Woźny wyżej wyrażony relacyą pozwu urzędownie zeznał i poszlignę pieczętną opłacił kop. 52½ miedne, świadcze Józef Doboszyński A. R. K. R.

Takowy pozw wolno jest podać do druku. Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwillowskiej.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Podkomorko-Taxatorsko-Exdywizorski remissą Ziem. Ptu Dzieśnień. w roku 1819 february 14 dnia dla podziału dóbr Hrehorawicz, pomiędzy kon-aktorów a później exdywizowania na kredytorów i pretensosów W. Edwarda Kiełpszy obożnicą Brast pro Podsejda Dzieśnień. przeznaczony, pierwsze czynności właściwe swemu sądownictwu odbywszy, wymiar ogólnych dóbr, a także majątku W. Kiełpszy, oraz komportacyą nakazawszy, i akta z kim jakie wypadły zaskuteczniwszy, termin dla ostatecznego zjazdu na rozsądzenie działowej i rozdziałowej sprawy dzień 16 maja 1821 roku zadeterminował, gdyby więc kredytorowie i pretensorowie W. Kiełpszy o tarcie exdywizyi, niewiadomością nieostaniali się, iła że dla niejawiących się jest zapowiedziana amnissya, tedy o takowym ostatecznego zjazdu terminie wszystkich pretensorow W. Kiełpszy zawiadamiając dla awizacyi do Kurjera Lit. aby przybywali z swemi dowodami podając. Roku 1821 mca apryla 2 dnia.

Justyn Graf Szaryn Podkom. Dzieśnień. i Exdyw.

Wilno dnia 27 Kwietnia 1821 roku v. s.

Sądy Exdywizorskie.

1. Roku 1821 mca marca 30 dnia w skutek dekrety remissyjnego Ziemstwa Ptu Połoc. w roku 1820 mca junii 24 dnia ogłoszonego, z mocy ukazow 2go Departamentu gubernii witebskiej na rozdział dóbr Wielatówki w połockim leżącej, dziedzictwa WW. Wincentego i Teodory Umuchowskich b. Pisarzów Ziem. Ptu. Horodeckiego będąc przeznaczonemi. Gdy w terminie ostatecznym ukazem 2go witebskiego Departamentu w roku niniejszym 1821 marca 6 dnia nastąpił wykazany, my urzędnicy do majetności Wielatówki w komplecie zjechawszy i czynność pierwszo zjazdową ułatwiwszy dla wymiaru komornikom dając czasu, sądy nasze exdywizorskie do dnia 20 julii terażniejszego 1821 roku odwołujemy, w jakowym terminie, że kompletnie z jedziemy i ostatecznie rozsądzić przyrzekając iżby wszystkie strony tak z dopominkami, jak również pretensye do tej majetności ścigającemi, w oznaczonym terminie jawili się pod upadkiem w rzeczy zapowiadając dla trzykrotnego zaawizowania przez Kur. Lit. do redakcyi wileńskiej przysłać postanawiamy.

Józef Korsak Pisarz Ziem Ptu Lepelskiego prezydujący exdyw. Onufry Lisowski podsędek Ziem. ptu lepel. Józef Niemira pisarz Ziem. exdywizor. ptu dryzieńskiego exdywizor.

3 Sąd Gł. Miń. 2go Depart. skutkiem raportu dwóch urzędników Sądu Exdyw. Lubieszowskiego na rozdział funduszów JW. Władysława Czarnieckiego Chor. Lit. ustalonego i prośb kredytorskich o przyspieszenie exdywizyi, przez żurnalną rezolucyą dnia 6 aprila terażn. roku nastąpi, termin zjazdu Sądu exdyw. fixe na dzień 1 junii teraż idącego 1821 roku od fundum Hrabstwa Lubieszowskiego w pcie Piń. sytuowanego przeznaczył, o czém aby strony do tego konkursu wpływające niewiadomością składać się niemogły, przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Dat roku 1821 mca apryla 6 dnia. Sekretarz Grzegorz Borodicz.

Wzwanie kredytorów i pretensorów.

1. Magistrat Miński skutkiem swojej rezolucyi w dnia 28 febr. terażniejszego roku zapadłej, wzywa wszystkich kredytorów Jankiela Morduchowicza do zniesienia jego karczmy i dalszej budowy, na placu wprzód jenerala Bykowskiego, a dopiero asessora Tołkacza ewystującej, na satysfakcyą tychże kredytorów przeznaczoney, do dnia pierwszego julii terażniejszego roku, z ostrzeżeniem: że po upłynieniu takowego terminu, budowa pomieniona, za własność kredytorów, uważać się nie będzie, i oni będą musieli zaprzestać na summie rub. assygn. 155 za wartość pomienioney budowy, urzędowym szacunkiem naznaczoney przez sukcesora Szmoły Jankielowicza, lub przez dziedzica placu W. Tołkacza, na satysfakcyą kredytorów, za aktorstwo wypłacić się mającej.

Józef Bohuszewicz P. B. Burmistrz.

1 Kommissya Sądowa Edukacyjna na gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwód Białostocki ustanowiona, wszystkim, kogo to interessować może, do wiadomości podaje: iż w celu wypełnienia Najwyższej woli, wyrażoney w Ukazie Jego Cesarskiej Mości danym Rządzącemu Senatowi pod dniem 10 gbra przeszłego 1820 roku, przez który dla przyspieszenia czynności tej kommissyi, pomnożona została liczba członków z głosem decydującym; ażeby bieg tychże poruczonych sobie czynności przyspieszyć, i przez to dla mających interessa w tej jurysdykcyi z powództwa plenipotenta Funduszu Edukacyjnego, w rzeczy tegoż funduszu z różnymi osobami zaczęte, jako i nawzajem od różnych osób do tegoż Funduszu Edukacyjnego stosowane, rozpatrzenie i ostateczne

zadecydowanie przybliżyć, postanowiła: 1) Kadencyi Sądowej, podług 23 punktu ordynacyi, w dniu 31 apryla idącego nie zamykać, lecz też kadencyą za nieustającą ogłosić, i ciągle bez przerwy, nawet w miesiącach wakacyjnych, rozsądzaniem spraw zajmować się. 2) Dla przybliżenia i zamknięcia ustronnych pretensyi do funduszu rościć się mogących, a przez to zabezpieczenia na przyszłość funduszu edukacyjnego od wszelkich tychże ustronnych pretensyi, naznaczyć za termin prekluzyjny dzień 31 maja roku następnego 1822 ztém zastrzeżeniem; iż ktokolwiek z jakiego bądź względu mający pretensyą do Funduszu Edukacyjnego, takowej swojej pretensyi do wyrażonego teraz, naznaczającego się terminu, porządkiem przepisany w tej Kommissyi nie objawi, i doehodzić jej zaniedba, ten później tychże swoich pretensyi wznowiać, i do żadney jurysdykcyi podawać nie będzie miał mocy; lecz jako w rzeczy przez siebie opuszczoney, wiecznie milczeć ma. Zeby zaś to postanowienie wszystkich wiadomości doszło, podać do Gazety Kurjera Litewskiego, dla trzykrotnego ogłoszenia; a osobne tegoż ogłoszenia exemplarze drukowane, przy komunikacyach posłać Rządowi Gubernskim, dla opublikowania przez ziemskie i mieyskie policye; i naostatek o tём wszystkim przedstawić (i przedstawiono) raportem do Ministerstwa Oświecenia. Dnia 25 kwietnia 1821 roku.

Prezes aktualny Radca stanu i kawaler Michał Römer. Michał Dmochowski pisarz.

W e z w a n i e.

3. Roku 1821 miesiąca marca 17 dnia w Sądzie Ziem. Ptu Brastaw. słuchali ukazu Sądu Gł. Litewsko-Wileń. 2go Depart. za N. 584 razem z dziełem szlachcica Kazimierza Salmonowicza z jego zeszytym oycem Janem Salmonowiczem wice Marszałkiem Brastaw. w rzeczy danego prawą na wieś Niewierańce nadesłanego, przez który zalecono rozebrać sprawę tychże Salmonowiczów podług porządku praw Litewskich konst. 1726, 1764, 1766 i 1776 lat ustanowionego, wzywając do tego i kredytorów Kazimierza Salmonowicza, przyczem dokładowano prośbę kolleskiego Sowiet. Jefima Michała syna Lewickiego po pocztcie weszłą do niniejszego Sądu dnia 19 miesiąca decembra zeszłego 1820 roku wierzyciela szlachcica Kazimierza Salmonowicza, w skutek czego postanowiono: Ponieważ powyższym ukazem Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. sprawę debitora Salmonowicza z jego kredytorami i pretensorami zalecono rozpoznać podług formy praw litewskich i do konkursu przez gazety Sankt Petersburgską i Kurjera Litewskiego wszystkie interessowane osoby powołać, oraz termin do jawienia się pod utratą rzeczy kredytorów naznaczyć, i jeżeli okaże się jaki fundusz do Kazimierza Salmonowicza we wsi Niewierańcach lub inny majątek jemu przynależny. Wierzycielom jego satysfakcyą po rozpoznaniu aktorstwa zaprzeczonego uczynić i wydział schedy naznaczyć, ztym Sąd Ziem ptu Brastawskiego, roku idącego w kadencyi juniowej święto trojeckiej mając rozbiierać takowe dzieło obwieścić wszystkim kredytorów i pretensorów do szlachcica Kazimierza Salmonowicza funduszu należnych, ażeby w tej kadencyi poczynawszy od 1 junii w ciągu 6 niedziel nieodmiennie dowody swoje porządkiem praw przez siebie lub umocowanych objawili, niemniej rzetelność tych pretensyów przysięgami jako w konkursie usprawiedliwiali, a razem i w materyi zaprzeczonego przez zeszłego jego oycę Jana Salmonowicza części wsi Niewierańców i dalszego majątku aktorstwa tak sukcesorowie Jana Salmonowicza iżby mieli porządkiem praw Litewskich przez gazety Kur. Lit. i St. Petersburgską wszystkich pod utratą rzeczy wzywa i powołuje, prośbę zaś sowietnika nadwor. Lewickiego do tego Sądu weszłą dołączając do dzieła popieranie skargi do porządku prawami przepisany, dla tutejszey gubernii podług postanowienia Sądu Gł. Lit.

wileń. 2go Depart. zwraca. W protokule podpisano przez zasiadających. Zgodność z protokółem zaświadczam Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brast. Regent.

Arendowna dzierżawa.

2. Dworzańska opieka powiatu Brastawskiego po rezolucyi w dniu 1 praesentium zaszły z mocy przedłożenia JW. pełniącego obowiązki Cywilnego Gubernatora Wileń. Vice Gubernatora Grafa Zyberga pod dniem 13tym junii 1819 za Nrem 5733 majątki po niżej wyrażone jako nieodpowiednie do całego uiszczenia się re-manentów skarbowych postanowiła z publiczney licytacji wypuścić w arendę więcey dajacemu, i ninieyszą przez awizacyą zaprasza kontrahentów do wzięcia w arendę tychże majątków pod warunkami następnemi imo: każdy żądający wziąć w arendę, powinien mieć dostateczną kaucyą i złożyć oną w dworzańskiej opiece ptu Brastawskiego: 2do, opłacić z góry wykalkulowaney arendy tyle gotowego grosza, ile do dnia 23 teraż. mca apryla zajmować może re-nanent, termin na wydawanie praw arendownych przeznaczają 23, 26 i 29, praesentis, wszakże je-sliby który z kontrahentów w zamiarze wzięcia którego majątku przed powyżey wyrażonym terminem lub po tych terminach miał determinacyą, może każdego czasu dla wzięcia arendownego prawa jawić się do dworzań. Brastaw. opieki. Majątki przeznaczające się w arendę są następujące, imo: Zawierz JW. Mirskiej 2do: Hołowacze Szypetty, 3tio: Smołwy Tura, 4to: Kozaczyzna JW. Bielikowicza, 5to: Dukszty same fundum i schedy przez exdywizyą na kredytorów rozdzielone, 6to: schedy po exdywizyi Autoniskiej, 7mo. Leompol JW. Wawrzeckiego, 8vo: Karolin W. Masłowskiego, 9no: schedy po exdywizyi Lenciskiej, Hommy, 10mo: schedy po exdywizyi herbowskiej Mazurkami zwane, 11mo: Jampol Kiełpsza, 12: schedy kredytorom wydzielone z majątku Kazimierzowa, 13tio: Michalin Bienieckiego przez exdywizyą rozdzielone. Przez dworzańskiej opieki i Marszałek ptu Brastaw. Michał Wawrzecki.

O s w i a d c z e n i e .

1. Wypis z xiąg ziemskich powiatu rosieńskiego.

Roku 1821 mca kwietnia 6 dnia przed aktami Ziem. Ptu Rosień. znajdując się obecnie W. Wawrzeniec Kwaszewicz adwokat subsecl. rosieńskich oświadczenie poniżej wyrażające się do akt podał w słowach „roku 1821 mca apryla 5 dnia oświadczenie imieniem JW. Eufrozyny Tyszkiewiczowej jenerałowej b. woysk polskich czyni się w rzeczy następney, gdy w roku 1818 mca julii 19 dnia po promulgacie dekretu sądu taxatorsko exdywizorskiego w dobrach Strzedniku w powiecie rosieńskim leżących ogłoszonego, tak przez dziedzica samego Stanisława Tyszkiewicza JWW. kredytorów jako też i przez oświadczającą się do Sądu Gł. departamentu drugiego zaszły appellacye, a za niemi powydawane do tegoż Sądu później, w terminie wyniesione aktoraty zostały, gdy w przeciągu tego czasu JWW. kredytorowie mający sobie wydzielone schedy tak w innych powiatach, jako i w dobrach Strzedniku wiele odmian poczynili, to puszczając towarne drzewo na spław, to wycinając do szcztu lasy, zakładali handle, to założenie folwarków nowych, drudzy to sprzedając dla swoich interesów częściami i w całości schedy swoje po cenie jak

im się zdawało, inni na exdywizye oświadczyli swe schedy w ich przemian i szkód się poczyniło, przeto lubo dużo oświadczająca się przez Sąd taxatorsko exdywizorski skrzywdzona, przez różne punkta, niedobor intraty w lokacyi samey nie według przepisu remissyynego Sadu Gł. danej i innych narzuconych uciążliwych opłat bez powrotu znosić zmuszona zostaje jednak zostawiając to do woli dziedzica Stanisława Tyszkiewicza syna żalującego popierać sprawy appellacyney lub też nie, sama nietrzymająca już żadney possesyi dożywotniey popierać sprawy appellacyney dla spokojności niechce, aż chyba jeśliby przez kredytorów pociągnięta została, natenczas zmuszona zostanie idąc w obronie kategoriami dowodzić przeciw różnym kredytorom, co zdawać mi się będzie, oraz szukać wszystko co na krzywdę moją nie według remissy się poczyniło. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisał u tego oświadczenia podpis taki. Wawrzeniec Kwaszewicz, które oświadczenie jest do xiąg ziemskich Ptu Rosień. zapisane, z których i ten wypis pod tegoż urzędu pieczęcią stronie jest wydany.

Zgodziłem z xiegami świadczę Teodor Juskiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień.

Wolno drukować w Kuryerze Lit. Jan Bohdanowicz Sędzia Ziem. Rosień.

1. Oświadczenie imieniem JW. JPani Maryi z Sobańskich Miszkiewiczowej prezydentowej Sądu Gł. 1go Departamentu, gubernii białorusko mohilewskiej, sowietnikowej Koleskiej WJPani Petroneli z Sobańskich Narbuttowej pułkownikowej b. w. pol. WJPani Józefy z Sobańskich Laskowiczowej szambelanowej b. d. pol., siostr między sobą rodzonych, w assystencyi mężów swych czyniących i żalących się na brata swego rodzonego, JW. Jana Nepomucena Sobańskiego marszałka Ptu miścisławskiego, i kawalera orderu ś. Stanisława, w takowej osnowie; z uczuciem prawdziwego smutku, i żalem ścisnionego serca, przymuszone zostają aktorki moje żalić się na dopełnioną przez brata rodzonego, JW. Marszałka Sobańskiego krzywdę i niesprawiedliwość, w zagarnieniu i posiataniu całkowitego majątku, po zeszyły ś. p. Franciszce z Surynow Sobańskiej stolnikowej Ptu miścisławskiego Koleskiej assesorowej matce żalących się, która w roku 1820 mca marca 15 dnia dług śmiertelności wypłaciła. Po zeyściu jey, gdy pozostałe córki oplakując stan nieszczęśliwy swej matki, jedne w odległych mieszkając stronach, drugie w zbyteczney ufności przywiązania braterskiego zostając, nie czyniły skwapliwego kroku, w objęciu pozostałego po swej matce, nieruchomego, i ruchomego majątku, wtenczas obżalny marszałek Sobański, korzystając ze smutku, i zaufania siostr swoich, z największym pośpiechem, bo w dniu 18 marca tegoż roku, majątność Kottów w miścisławskim, a Antopol w czerekowskim, z wsiami, i wszelkimi przynależnościami powiatach leżące, z bydłem, trzodą, stadem, sprzętem gospodarskim, z meblami, srebrem, kleynotami, garderobą i dalszą ruchomością pozostałą, pod swoje władanie, przez nieprawą intromisyą zajął, i mimo częste listowne i osobiste wdanie się przyjacioł, nie tylko należnego rozdziału dóbr, i ruchomości między siostry uczynić niechcesz, lecz do żadnego układu nie przystępujesz, a tym samym z niemalą żalących się stratą do nie miłych kroków prawnych i przypomnienia tych smutnych wypadków, które drogie dni życia ich matki skró-

ciły. Niechą jednak żałując się delatorki, przed całą publicznością w wyrazach tkliwych opisywać familiynych ukrzywdzeń dopelnionych im niesprawiedliwości, lecz przez sumiennosc jaką są winni swym dzieciom, a ich następcom, nie mogą nie dochodzić zagarnionej obżał. marszałkiem, spadły na nich, po zeszytej s. p. matce, sukcesyi, i nie mogą utracić tych praw, jakie zeszyta s. p. matka, w sądzie głównym 2go Departamentu gubernii mohilewskiej, na przynależność tychże majątkow dokazała, i na fundamencie jakowych, tenże departament, chociaż z wielką jego stratą dekretem oczewistym, uwał wieczniczką, i s. nowną posesorską, arbitralnie obżał. zawładanych dóbr, ruchomych i nieruchomych z których obżał. wszelkie pobierne intraty i pożytki, z największą krzywdą siostr, po zeszytej swej matce, do równego z bratem należących działu. O co wszystko przed całą publicznością naysolenniejsze czynię oświadczenie. Jan Laskowicz Szamb. b. dworu Pol.

Roku 1821 mca apryla 25 dnia takowe oświadczenie wolno jest w Gazecie Kuryera Lit. umieścić zaświadcza Ziemiński Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

P o z e w.

1. ALEXANDER I. Samowładnacy całą Rosyją etc. etc. etc.

UUr. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. Zaw. do aresztu zaś Domicelli Pieńkowskiej i dalszym sukcesorom Michała Pieńkowskiego odpowiednikom pozwu loco peragende executionis przed Sądem Ziem. Zawileyskim na kadencją przyszytą juniową wyniesiony z instancyi Starozakomnych Wulfa i Feygi Hirszowiczów obywateli miasta Święcan, przez awizację Kur. Lit. ogłaszający się w prośbach to warowaniu locum standi na dekret niestanny marca 21 d. idącego roku z lukrami B.D. i W. zapadły, o zaskutecznienie uprzednich prośb, osądzenie expensow i oparcia tego wszystkiego na funduszu obżał. Podkom. z rzeczy mienia debitora kapitału, z wolną poprawą tej żaloby.

1811 kwietnia 6 Woźny świadcze, iż z tym pozwem dwie kopie zgodne w sprawie Star. Zak. Wulfa i Feygi Hirszowiczów kupców Święciańskich przed Sądem Ziem. Zawileyskim loco per agende executionis na roki Sto Troieckie wyniesionego jedną JW. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. oczewisto w Łyntupach podałem, drugą W. Domicelli Pieńkowskiej i dalszym sukcesorom zmarłego Michała Pieńkowskiego jako nie mającym ziemney posiadłości do drzwi sądowych w mieście petim Święcianach w Zawileyskim przybiłem i areszt na nowo u tegoż Buczyńskiego na sumnę Pieńkowskiego uprzednio założony ponowiłem. Józef Józefowicz Woźny Sądowy Zawileyski.

Roku 1821 apryla 6 dnia przed aktami Grodz. ptu Zawileyskiego stawając osobiście JPan Woźny wyżey podpisujący się niniejszy pozwu zeznał. Przyjąłem Regent Ludwik Razimowicz.

Powyższy pozwu może być umieszczony w Kur. Lit. poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zaw.

ALEXANDER pierwszy Samowładny Imperator Wszech Rosyji, Król Polski etc. etc. etc.

1. Ur. Ignacemu Wendorffowi jenerałowi, czyli sukcesorom jego; Grzegorzowi Wykowskiemu kaszt. wyszogrodzkiemu, czyli jego następcom; Leonowi Korwinowi Kochanowskiemu sowiet.; JW. Michałowi Szymanowskiemu i Józefowi Poradowskiemu, wszystkim z mieszkania swego stałego niewiado-

mym, Pozew z instancyi Ur. Michała Zaleskiego byłego podkom. rosieñ. jeneralnego prokuratora massy Radziwillowskiej, przed Sądem kommissyi na urządzenie interessow Radziwillowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie działania swe odbywający, wynosi się o to: dobru Radziwillowskie Kulikowicze zwane, postąpione były w roku 1762 zastawą Wykowskiemu kasztel. wyszogrodzkiemu, przy końcu drugiego tryenium zastawy, Xiążę Karol Radziwill dał konsens do okupna Ratomskiemu, kasztelan Wykowski niechając przyjąć summy zastawney i niedopuszczając Ratomskiego do posesyi, rozwinęli między sobą proceder, któren czas długi, i różnym losem, raz Wykowskiemu, drugi raz Ratomskiemu, sprzyjał, a za expulsye, raz na jednym, koleyno na drugim sądzona była kalkulacya, ztąd więc Wykowski do Xięcia Radziwill jako dziedzica dóbr i swiktora stosując pretensye, pomimo że niejawiał onych w Sądzie Gł. wileńskim, a zatympod amissyę poddał, zrobił przez JW. Michała Szymanowskiego, plenipotencyą szczytającego się z Józefem Poradowskim blankietową plenipotencyą przez JW. Brochockiego wydaną, niewolną i uciążliwą w dacie 1809 kwietnia 12 dnia komplanacyę, w moc której odebrawszy z ryczałtowej summy 40,666 zł. pol. za ogólne pretensye postanowionej, kwotę 7,200 zł. później W. Ignacy Wendorff jenerał, jako kredytor Wykowski, uzyskawszy na Xięcia Radziwillę w Sądzie Gł. wołyńskim w dacie 1810 marca 20 dnia dekret do funduszow tegoż Wykowskiego i odebrał pod swój kwit w dacie 1811 januariuszy 25 dnia sumnę 34,565 zł. pol. tudzież Dubielewskiemu przekazał sumnę czer. zł. 100. Gdy więc Grzegorz Wykowski, po otworzeniu na interessa Radziwillowskie kommissyi, przychodzi z pozwem o resztującą sumnę komplanacyą powyższą ustanowioną 34,565 zł. a Leon Korwin Kochanowski, nabylszy prawa do poszukiwania pretensyi Kulikowickich na Radziwill oddzielnie, pretenduje summy oryginalney pretensyyney 52,245 zł. p. 5½ gr. Massy Radziwillowska zważywszy: iż pretensye Wykowskiego jako po kwiecie w roku 1795 na rzecz massy wydanym; owszem po opłaconey na rzecz Xięcia za pretensye gruntowe sumnę 6,000 zł. p. są niesłuszne, że pretensye te amissyi uległy; że komplanacya niewolnie postanowiona; skassowania pretensyi, podniesienia i unikczemnienia komplanacyi, a zatympowrótu summy opłaconey na Wendorfie i Wykowskiemu Sąd p. prześwieinego dopraszać się będzie, oraz gdy Wendorf sumnę Wykowskiemu wskazaną przyjął i pokwitował, massę Xiążęcą ewinkować nawet obowiązany, a gdy Wykowski już odebrał satysfakcyą, więc prawa jemu służące, do Kochanowskiego przejść niemogły, tym więc sposobem Wendorf i Wykowski, ewinkować są obowiązani massę i w naygorszym nawet dla massy wypadku onę zastąpić, zatymp. prokurator massy skassowania pretensyi Wykowskiego i Kochanowskiego, skassowania komplanacyi daty 1809 kwietnia 12 dnia, zapisaną wieczney amissyi a razem podniesienia i skassowania dekretu Sądu Gł. gubernii wołyńskiej depart. 2go daty 1810 marca 20 dnia ewolucyynie otrzymanego i zwrótu summy 34,565 zł. p. 100 czer. zł. na Wendorfie; zaś summy 7,200 zł. p. na Wykowskiem; tudzież ewikcyi na Wendorfie i Wykowskiem, i odpowiedzi za pretensye Kochanowskiego, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym zostanie, z wolnością poprawy żaloby.

Roku 1821 mca kwietnia 22 dnia. Woźny niniezy piszący się świadcze: jako kopię niniejszego Pozwu z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. podkom. Rosieñ. jeneralnego prokuratora massy Radziwillowskiej po UUr. Ignacego Wendorffa czyli sukcesorów jego; Grzegorza Wykowskiego kaszt. wyszogrodzkiego, czyli sukcesorów jego; Leona Korwin Kochanowskiego sowiet.; Michała Szymanowskiego i Józefa Poradowskiego ze stałego miejsca zamieszkania niewiadorzych, podług prawa do drzwi sądowych kommissyi na urządzenie interessow Radziwillowskich ustanowionej, przybiłem i o terminie z rejestrów przypadającym, do rozprawy sądowej oznaymiłem. Dat jak wyżey.

Józef Staszkievicz Woźny Ptu Wileń.

Roku 1821 apryla 22 dnia przed aktami kom-

missyi dla urzadzania interesow Radziwillowskich ustanowionej obecnie stawiając Woźny wyżej wyrażony relacyą pozwu urzędownie zeznał i poseliny pieczętną opłacił kop. 52½ niędne, świadczę Józef Doboszyński A. P. K. R.

Takowy pozwu wolno jest podać do druku. Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwillowskiej.

5. Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samo władającego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed sąd taxatorsko-ekdywizorski za remisą sądu Głłgo 2go Departamentu Guber. Lit. Wileńskiej w majątności Mazuryszkach, w ptcie wileńskim sytuowanej, sądzić się mający; z instancyi Ur. Antoniego Prozora Wojew. Witep. orderu ś. Stanisława kawalera UUr. Konstancyi z Xiążąt Poniatowskich Tyszkiewiczowej Marszał. Lit., Annie z Tyszkiewiczów Potockiej Koniuszyny, z dokładem ich opieki, sukcesorom zeszłego Ludwika Tyszkiewicza Marszał. Lit., o zapłacie czer. zł. 1521 zł. 2. gr. 10. ex re possesyi Lyngmian w roku 1797 zaczętej, a 1805 skończonej, dla żalgo należnych, Józefowi Hrabi Załuskiemu fligel adjutantowi J. C. K. Mości, Xiężney Franciszce z Hrabów Załuskich, Fryderykowej Lubomirskiej Szamb. J. Im. Mości, Karolowi Hrabi Załuskiemu kamer junkrowi J. Im. Mości. sukcesorom zeszłej Grafiowej Ilgestromowej, oraz Ottonowi Grafiowi Ilgestromowi, o zapłacie summy rubli srebr. 54,126 zł. 6 gr. 9. żł. wypadających, ex re possesyi majątności Gulbina w 1805 zaczętej a 1811 skończonej, i ze skutku assekuracyi własnoręczney zeszłej Ilgestromowej, za dane włościom zapomogi, z wyłączeniem pretensyi solwarku Puszułat, jako w possesyi Ur. Karola Grodnowskiego byłego, a więc przez niego próbować się powinny, Xięciu Romualdowi Giedroyciowi Generałowi b. w. polskich za obligiem 1804 kwietnia 23 o zapłacie czer. zł. 300 z procentem drugie tyle wynoszącym, Zenonowi Machwitzowi Sowietnikowi za obligiem 1807 kwietnia 11 o czer. zł. 300 z zaległemi procentami, Karolowi Grodnowskiemu majorowi w. polskich za obligiem 1810 kwietnia 23 wydanym o sumę kapitałną czer. zł. 900 procentu za lat 11 czer. złotych 693 a w ogóle o czer. zł. 1593, Karolinie z Przeuzkich matce, Edmundowi synowi, Celestynie córce, z dokładem opiekunów, sukcesorom zeszłego Józefa Sulistrowskiego o zapłacie czer. zł. 125 za kartą 1810 kwietnia 23 wydaną, wraz z przycho-dzącym procentem, o ewinkowanie żalgo za dochodzone przez skarb Monarszy poszliny, Florze Laskaryjownie z dokładem opieki za kartą przez jej oycę wydaną o czer. zł. 40 zaległy procent, sukcesorom zeszłego Kajetana Nagurskiego, o sumę rub. sr. 1109 kop. 12 dekretem 1811 januar. 7 w sądzie Gł. czasowego departamentu Guber. Wileńskiej zapadłym dla żal. przyznaną wespół z zaległym procentem, sukcesorom zeszłego Antoniego Narkiewicza Kapita-na w. pol. o sumę rubli sr. 360 i zaległe procenta za obligiem 1809 8bra 19 wydanym, Józefowi Szatkowskiemu o powrót gwałtownie zabranych sprzętów, w majątności Zodziszkach pod nieobecność żalgo in natura podług specyfikacyi przez żalgo u sądu złożyć się mający, lub o zasądzenie wartości etiam za przysięgą żalgo Rafałowi Pisance b. Sędziemu Grodzkiemu ptu

Wileń o rub. sr. 300 za dekretem Ziem. Wileń, sukcesorom star. Salowieczyka o czer. zł. 15 za trzema karteczkami; oraz dalszym wszystkim debitorom do masy funduszów żalgo delatora zawiniałym w prośbach, sądzenia na wszelkim obciąż. majątku leżącym, summownym i ruchomym, etiam pod niestanność na rzecz kredytorów żalgo summ w górze okazanych z zaległemi procentami, uznania żalgo bliższym do do-wodu, przyznania expensów prawnych i co czasu sprawy proszonym będzie.

Roku 1821 apryla 18 Woźny podpisany świadczę iż tę kopię pozwu edyktałnego z autentykiem zgodną przed sąd taxatorsko-ekdywizorski, w majątności Mazuryszkach sądzić się mający z powództwa JW. Antoniego Prozora Wojewodz. Witep. po debitorów do masy funduszów jego zawiniałych wymienionego, dla wiadomości tychże pozwanych, celem trzykrotnego umieszczenia w gazecie Kur. Lit. do Redakcyi tejże gazety podalem. Franciszek Paleszyński Woźny ptu Wileń.

Roku 1821 mcą apryla 19 dnia Redakcyja Kur. Lit. może takową awizacyą umieścić w druku. Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

Publiczna sprzedaż dworku.

2. Na skutek rezolucyi Mag. Wil. d. wczorayszego zakroczoney, zawiadamiając powszechność: iż dworek Oby. Gaydamowicza w tym mieście pod N. 593 i 594 na Zurzecz leżący, w dniach 29 t. m. apryla oraz 4 i 6 nadchodzącego mca maja 1821 r. z publiczney licytacji na wieczność zostanie wyprzedany; na teraz pomienione termina dla jawienia się życzących ony nabydź zapraszam. Dat 1821 apryla 19 dnia. Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

2. Od Litewsko-Grodzińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż znajdujący się w mieście Grodnie dom, oddany do skarb. z masy Hrabi Ogińskiego, przeznaczony z publicznego targu na sprzedaż; dla nabycia którego wzywają się życzący, którzy zechcą przybydź dla targow do izby Skarbowey grodzińskiej, na terminy: pierwszy dnia 30 kwietnia, drugi dnia 1, a trzeci 13 następującego miesiąca maja. Dnia 19 apryla 1821 r. Expedytor Krupowicz.

U w i a d o m i e n i e.

3 Niżej podpisany z kompanią swoją mając zamiar w krótkim czasie opuścić to miasto, uprasza wszystkich którzyby mieli jakie pretensye, aby raczyli się zgłosić dnia 26 apryla dla odebrania swoich należności. W Wilnie dnia 19 apryla 1821 roku. Heckert dyrektor teatru niemieckiego.

Wyjeżdżają za granicę.

2 Do królestwa Pruskiego do miasta Królewca obywatel powiatu Wileńskiego szlachcic Onufry Grothuz z dwoma służącymi Andrzejem Pinczą i Grzegorzem Malinowskim, oraz żydom faktorem Abramem Aizykiem Ej szteynem na miesiąc sześć.

3 Do Holandyi odstawni kapitan wojsk rossyjskich, Alexander de Brunet ze służącym Tomaszem Szydłowskim.

3 Do Królestwa Pruskiego, Nowogrodzkiej Gubernii z miasteczka Lubcza obywatel Samoilo Eliasiewicz Szyszczewicz przykaszcz 1 gildy kupca Aizyka Elzburga, z pomocnikami Eliaszem Gerszonowiczem Harkowem, i Szłomo Izraelowiczem Blochem na miesiąc 3.

Wilno dnia 6 maja 1821 roku v. s.

S z w e c y a.

(Gaz. Warsz.) Sztokholm, dnia 20 kwietnia. Król nasz karał ogłosić, iż gdy rząd niderlandzki bez względu na uczynione przełożenie, ustanowił osobisty podatek na konsulów zagranicznych, prae- to konsulowie niderlandzcy w Szwecyi podobney opłacie podlegać będą.

Dnia 17 b. m. wysłano zjazd do Petersburga gońca z zatwierdzeniem przez monarchę naszego traktu między Szwecyą i Rosyą, względem oznaczenia granic, który połączony jest z *Paxton* i *Wörnholm* dnia 17 stycznia r. b. w *Tornea* zawarli.

Dnia jeszcze 13 b. m. królewic następca tronu czuł w sobie niejaką słabość; dnia 17 dostał moneę gorączki z ściśnięciem piersi i suchym kaszlem. Lekarze puszczili mu dwa razy krew z ręki, pozmę płynęła obficie krew z nosa, co wczoraj trwało 4 godziny, tak, że ją ledwo utamowano. Osłabiony potęm spał 5 godzin. Wczoraj wieczorem posłano sztafetę do Upsali, z wezwaniem, aby professor tamedzyny i pierwszy lekarz nadworny królewski *Afzelius* zjechał do tu- teyszej stolicy na radę lekarską. Jakoż przybył dzisiejszej nocy.

Wczorajsza urzędowa gazeta zbija pogłoski o nadzwyczajnych w kraju naszym uzbrajaniach. Oświadcza, iż dawniej jeszcze wydano rozkaz względem rozbicia dwóch obozów w Ostrogoty i Skandynawii dla ćwiczenia wojska.

Konsul nasz w Algierze donosi, iż okręty tamedzney rejencyi stały w końcu stycznia w porcie, i dopiero na wiosnę wypłynąć miały. Odebrana tam wiadomość z Europy o zjeździe sprzymierzonych Monarchów do Opawy, sprawiła nie- przyjemne wrażenie. Lęka się bowiem rząd al- gierski, aby na kongressach nie naradzano się zno- wu o środkach przeciwko mocarstwu barbarzy- skim. Dey jednak nie traci odwagi.

WYSPA Ś. HELENY.

(z Gaz. hamb.) Do portu angielskiego Spit- head zawinął statek przełozowy *Star* z wyspy Ś. Heleny, z kąd dnia 16 lutego wypłynął. Tyle tyl- ko wiadziiano tam o Bonapartym, iż był zdrowy, i nowy dom dla niego ukończono. Na statku tym przybył jeden ze służących jego, który chciał wró- cić się do Europy.

AMERYKA POŁUDNIOWA.

Odebrane w Londynie listy z wyspy Ś. To- masza donoszą, iż zawieszenie broni między po- wstańcami w Ameryce południowej, pod dowódz- twem jenerała Bolivara i wojskiem królewskiem hiszpańskiem, przedłużono znowu na 6 miesięcy.

Listy z Rio-Janeiro donoszą, iż tam i w Bre- zylji wkrótce wybuchnie rewolucya. Prowiacye *Fernambuco* i *Bahia* miały dać hasło do niej. Życie ministrów było zagrożone. (z gaz. warsz.)

MULTANY I WOŁOSZYNA.

(Gaz. warsz.) Od granic Multan dnia 29 kwie- tnia. Patriarcha grecki w Stambule wydał d. 11 marca r. b. list pasterski, w którym rzuca kł- twę na Xiecia Michała Suzzo i Alexandra Ypsy-

lantego. Ypsylanty wydał znowu odezwę do mie- szkańców Bukarestu.

Do Bukarestu przybył d. 6 kwietnia oddział korpusu Ypsylantego. Teodor Studier zostawał tamże jeszcze ciągle.

Gdy Seraskier (wódz naczelny) z Ibrailowa chciał rozpoznać Galac, znajdujący się tamże żoł- nierze greccy w liczbie 700 ludzi wsiadli na swo- ją flotyllę; poczem turcy powrócili do twierdzy, nie przedsięwzięwszy nic więcej.

W Jassach sposobią się wszyscy do opuszczenia miasta, a to z obawy nadciągania Turków; żoł- nierze greccy nie chcą opuścić tegoż miasta na usilne wezwanie mieszkańców.

(z gaz. Zusch.) Wszyscy bojarowie (szlachta) w Multanach i Wołoszczyźnie, kontenci z samo- wolnego wykonywania dotąd władzy swojej, oka- zują wstręt od powstania w Multanach i Woło- scyzynie. Ci spomiędzy mieszkańców, którzy nie mogli lub nie chcieli brać się do broni, u- niesli się do Siedmogrodu; gdzie jednak, z powo- du kwarantany, w miastach pogranicznych sku- pieni, woleli w części powrócić do swoich lasów. Wojsko (rewolucyjne) Ypsylantego powiększa się codziennie. Kapitan nawet okrętowi opuścił z ludem służby morskiej okręty, i pośpieszył do wojska; kupcy poprzędawali swoje składy han- dlowe, i udali się pod charygwie Grecyi, a dru- dzy dostarczali przynajmniej własnym kosztem ludzi do wojska. Rozumieją, że dzień 11 m- rca naznaczony był na powszechne powstanie wszy- stkich greków w monarchii tureckiej.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z gazety ryskiej Zuschauer)

Sila zbrojna Szwecyi, prócz landsturmu, u- zbrojenia obywatelskiego i strazy nadmorskiej, ma wynosić więcej 186,000 ludzi.

Rząd niderlandzki zabronił wprowadzania ne- grów do Surynam, pod takimże karami, jakie są ustanowione na towary zakazane.

Gazety francuzkie domyślają się, że dwór au- stryacki zabroni grekom, którzy w państwach je- go mieszkają wychodzić z kraju dla pomagania swoim rodakom. W Konstantynopolu ma być wywieziona chorągiew Mahometa, a Wielki Suk- tan chce iść do Adryanopola.

Kuryer angielski wyraża: iż nie należy uwa- żać za rzecz wielkiej wagi, że Król portugalski potwierdził zgromadzenie Korteżów i t. d. i że, jak tylko następca tronu przybędzie do Lisbony, pójdzie tam wnet wszystko, jak w Neapolu i Pie- moncie.

W Hamburgu więzień jeden zabił niedawno łakomego ekonoma domu więzienia, gdyż żywie- nie więźniów było bardzo złe. A że żadna od- miana w tém nie nastąpiła, wszyscy więźnie po- wstali wśród dnia, wytłumali się na dziedziniec, i tylko silą wojskową przymuszono ich powrócić do więzienia. (Czy też otrzymają teraz lepszą żywność?)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 5, maja: rubel srebrny, 5 ruble kopiejek 91, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 92, stary rubli 11 kopiejek 73, imperyal rubli 38.

O s w i a d c z e n i e

1. Wypis z xiąg ziemskich Ptu Rohaczewskiego

Roku 1821 miesiąca apryla 1 dnia, na urządzie Jego Imperatorskiej Mosci ziemskim Ptu rohaczewskiego znajdując się osobiście W. Hipolit Woyzbun Sędzia graniczny Ptu bobruyskiego poniższy manifest przy opłacie do skarbu Monarszego jawochnych poszlin pięciudziesiąt kopiejek, do akt podał w te słowa pisany. Hipolit Woyzbun sędzia graniczny powiatu bobruyskiego kawaler orderu ś. Jana jerozolimskiego, wyczytawszy w gazecie Kuryera Lit. kilka kroć powtarzane przeciwko mnie oświadczenie imieniem JW. Barbary z Zawiszow Zabiellowej generał leytnantowej byłych woysk polskich na wszystkie wniezione szczegóły odpowiadam następnie: poświęciwszy 25 lat, obowiązkom w plenipotencyach od JW. generałowej Zabiellowej wydanych, na mnie włożonym, pełniąc je z największą gorliwością bez względu na wiek i zdrowie osłabione, pociągiony zostałem do usprawiedliwienia się, przeciwko dotkliwie wystawionym z strony JW. Generalowej zarzutom i tym najbarziej, które wskazując cel zamiast wdzięczności uroczyście zaręczony, nie tylko nagrody przez 25 lat zasłużony odnowienia ale wyzucia z własności w kosztownych sprzętach, garderobie, koniach, pojazdach, bydłe, różnego rodzaju zboża, pięce towarney, gorzałce ect. w dobrach Swisłoczy pod dożywotnim władaniem JW. Generalowej Zabiellowej zostających, a za tey wiedzą i zezwoleniem zlokowanych niemniej też do sumownego mego majątku swych widoków rozciągnięcia, gdy przymuszają wzajemną odpowiedź zniweczyć krzywdzące honor wrazenie, na bezzasadnych osnowane mniemaniach, wymagają razem w opisanu okoliczności interessow JW. generalowej, jakie mię do przyjęcia obowiązków plenipotencyi nakłoniły, umieścić to wszystko, co zbije nieprzyzwolite wnioski, wyprowadzi każdego kłoby mylnie rozumiał z uprzedzeniem, przekona o korzyściach z mego przyłożenia się dla dobra JW. Generalowej wynikłych, a nadewszysztoko ostrzeże, iż przeciwko własnemu wyznaniu w pismach jurydycznym świadectwem upoważnionych, oddając mym czynnościom sprawiedliwość nie zechce JW. Generalowa swego szanownego charakteru na opaczne narażać posądzenie. Prawdę mówić i oney wzywać pomocy jest srodkiem naywłaściwszym w potrzebie bronienia sławy i ubezpieczenia własności, ta konieczność wyciąga abym na wsparcie mego usprawiedliwienia pokazał stan dwódziestopięcio letnich zdarzeń, zrzędzonych prześladowaniem, od męża, synów, krewnych i dalszych związkowych, które nakazywały stawać w zastępstwie przeciwko azardownym postępkom jedynie JW. Generalowej szkodliwym sławie, zdrowiu, spokojności a naywięcej godzącym na wydarcie majątku, tyle sprawilem umiarkowanego działania sposobami i na tym wszystko postanowiłem stopniem, że przywrócone prawa używania bezpiecznego własności, poskromione zapędy nieporozumienia się, zaprowadzony porządek pożytecznego dawniey zamiedbanego gospodarstwa, powiększony o tyle majątek dożywotni że jego wartość podwaja przykupnem za niewielką cenę dwóch wiele znaczących, w dobroci, obszerności, w lasach towarneych i dalszych wygodach, przytym załatwiających odwieczną w granicach dyfferencyą naokoło dożywotniego majątku, nadewszysztoko zaś przymnożeniem więcej niżeli wedwoje z ogulney massy dochodów, ktorych jak wiadomo powszechności złożyły się kapitały mianowicie W. Stefanowi Niezabytowskiemu 19.500 czer. zł. oprócz za kupno dwóch majątków 20.000 czer. zł. oddanego, oprócz kilka kroć sta tysięcy zł. pol. jakie się stały łupem grabieży 1820 roku, oprócz świadczenia ręką macierzyńską, synom, córkom, wnukom, niemniej wydatków na ich edukacyą, jeszcze nierównie większy w reku JW. Generalowej zostawać musi, za chlubne więc dla mnie, a pożyteczne Generalowej przysługi, uroczystymi aktami zapewnionej, należało mi oczekiwać, wdzięczności i nagrody, lecz kiedy z boleścią serca, z obraże-

niem honoru, zagrożeniem memu majątkowi uważam w oświadczeniu pod imieniem JW. Generalowej Zabiellowej do ziemstwa Ptu grodzieńskiego wniesionym, zamiary z chęcią pozyskania papierow, mojej summy JW. Półkownikowi Pęczkowskiemu w roku 1810 przezemnie kredytowanej przywłaszczenia, mimo względy uszanowania, muszę się przeciwko temu zarzutowi tłumaczyć; nadając mi JW. Generalowa Zabiellowa pełnomocnictwo 1813 roku junii 30 dnia, i tegoż roku julii 1 w ziemstwie ptu mohilewskiego przyznane, a później na oświadczenie W. Krzysztofa Niezabytowskiego roku przeszłego 1820 w gazetach ogłoszone, zadające nadużycie, jakoby plenipotencyi odpowiednim, bo pochodzącym zgruntownego przekonania oświadczeniem ufnosci nie wątpliwej wyraziła powody, które ze są argumentem do zbicia niedorzecznych wnioskow każdy się na to zgodzi, a tych dwóch pism użycie i jako światła do wyprowadzenia z błędnej na drogę jasney prawdy, które się w tym miejscu wypisane z oryginałow kładną, a nayprzód plenipotencya. Barbara z Zawiszow Zabiellowa General leytnantowa byłych woysk polskich kasztelanowa mińska, wiadomo czynię tym moim pełnomocnym w żaden sposób wzruszyć się niemogącym zapisem WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi strażnikowi mińskiemu danym na to: iż ja mając dobra, interessa i procedera z różnemi ichmościami w litewskich wileńskiej i grodzieńskiej, mińskiej, biało ruskó mohilewskiej i sankt petersburgskiej guberniach rozpołożone, gdy dla podeszłych lat i słabości zdrowia, odległości meysa, zajmować się tym wszystkim nie jestem w stanie, przekonana blisko dwodziestoletnim doświadczeniem o czciogodnym charakterze i prawdziwej somsiadzkiej przyjaźni, że dolożeniem się swoim rozmnóżył majątek, rząd gospodarski i interessa w kwitnącym utrzymał położeniu, nim odpowiednią za troskliwość jego wymierzę nagrodę i wdzięczność aby w nieprzerwaney opiece ogólnej sytuacyi i interessa moje bez naymnieyszey przeszkody wstępu i nikomu odpowiedzi zarządzał i utrzymywał obrałem i postanowiłem tegoż W. Hipolita Woyzbuna za generalnego plenipotentę: wolen zatem i mocen będzie W. Hipolit Woyzbun ogólną sytuacyą moją rządzić, dysponować, dobra jedne przedawać drugie nabywać, przezastawiać, arendować, intraty wybierać, pożytkow wszelkich wynaydować, ewikcyi na nich opisywać, dusze jeżeli tego potrzeba wymagać będzie w bankach Monarszych lub w powszechnych opatrywaniach zakładać, długi od debitorow zyskiwać, procederem czy krokami prawnymi czy przyjacielskim umiarkowaniem kończyć, wyrokami znośnemi kontentować się, a od uciążliwych rozpisywać się i apellować od niższych jurydykcyi aż do Rządzącego Senatu, plenipotentow jednych zdać drugich kreować, do każdej jurydykcyi i potrzeby oficyantow do zarządzań ekonomicznych użytecznych przyymować, a niesposobnych do służby, usuwać, a co tylko gdzie i z kimkolwiek na mocy teyże pełnomocney plenipotencyi, nieraz wspomniony W. Hipolit Woyzbun umocni, postanowi i uczyni, to wszystko za mocno ważne i nieporuszone przyjąć obowiązując się, a na przypadek śmierci, sukcesorowie wzruszać ani przeistaczać, takowego postanowienia mieć prawa nie powinni pod zaręką ważności rzeczy wynoszącą i karami osobistej rełakcyi. I na tom dała ten mój pełnomocny plenipotencyyny zapis przy świadectwie WWW. Pieczętarzow ustnie i oczewisto odemnie uproszonych. Działo się w białoruskim Mohilewie roku 1813 miesiąca junii 30 dnia. Podpisuję się Barbara z Zawiszow Zabiellowa General leytnantowa. Ustnie i oczewisto proszony za pieczętarza od JW. Barbary z Zawiszow Zabiellowej General leytnantowej b. w. pol. kasztelanowej mińskiej, do tego pełnomocnego plenipotencyynego zapisu, na urządzenie wszelkimi jej dobrami, ogólną sytuacyą i interesami, jak obszernie we strzedzinie poszczegulniło, WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi star. mińskiemu wydanego, podług prawa podpisuję się Fabian Święcicki Czerekowskiego ptu obywatel i Sądu niższego zasiadający. Ustnie i oczewisto pro-

szony za pieczętarza od JWJPani Barbary z Zawiszow Zabiellowej Generał leytn. b. w. pol. kasztel. miński do tego pełnomocnego plenipotencyjnego zapisu WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi straż. miń. na rzecz we strzedzinie wyrażoną danego, podług prawa podpisuję się Theodor Piączkowski tytular. sowietnik. Usłnie i oświadczam, że proszony za pieczętarza od JWJPani Barbary z Zawiszow Zabiellowej Generał leytn. b. w. pol. kaszt. miń. do tej pełnomocnej plenipotencyi na urządzenie wszelkimi jej dobrami, interessami w różnych guberniach mającemi się i ogólną sytuacją wydanego dokumentu zapisu na rzecz we strzedzinie wyrażoną WJP. Hipolitowi Woyzbunowi star. miń. jako świadek jej woli według prawa podpisuję się Jan Tomaszewicz szam. b. d. pol. Roku 1813 miesiąca julii 1 dnia na sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu mohilewskiego stanawszy obecnie JWJPani Barbara z Zawiszow Zabiellowa Generał leytnantowa takowy plenipotencyjny dokument dany i służący WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi star. miń. sanna mente et corpore przyznała i takowe przyznanie w protokole własną ręką stwierdziła. Podsekdek Ziem. Gabryel Rakuza. Powtóre oświadczenie roku 1820 mca lipca 21 dnia. Niżej własnoręcznie podpisana Barbara z Zawiszow w pierwszym zamęźściu Niezabytowska podkomorzyna nowogrodzka a w powtórny Zabiellowa kasztelanowa Mińska Generał leytnantowa czytając oświadczenie imieniem mego syna W. Krzysztofa Niezabytowskiego podkomorzyna nowogrodzkiego, z aktów Ziem. Ptu mińskiego teraźniejszego 1820 roku maja 15 dnia wyjęte w dodatku Kuryera Lit. pod N. 75 pomieszczone, lubo go nie tłumaczę za krok umartwienia matki, poświęcający cały bieg życia dla dobra swych dzieci, uważając jednak w nim chęci, naganienia działań niepodpadających roztrząsaniu, zmuszona jestem temi przyczynami do okoliczności namienionych w oświadczeniu odpowiedź swą zastosować, chociaż nie mam potrzeby usprawienia się przed synem z czynności, w jakimkolwiek względzie przed się branych, zwłaszcza kiedy nie miałem w celu osobiście lub przez zastępców cudzych majątków, ani kapitałów żądania i przywłaszczania, więc nikt używania prawa mi służącego zaprzeczać nie może, lecz ponieważ syn mój Krzysztof Niezabytowski (pod pozorem dokumentu w roku 1809 zawartego w kompromis, partykularnie bo w żadnym sądownictwie nieprzyznanego, i w różnych subseliach wielu manifestami pomówionego o niewyexekwowanie ze strony Krzysztofa Niezabytowskiego opisów w tymże dokumencie zamieszczonych, a z tego względu żadney mocy i waloru nie mającego, owszem pod uciążliwą exekucją praw samego Niezabytowskiego poddającego) ograniczając swej matki władzę rządzenia się własnym majątkiem i interessami, chce najbardziej pełnomocney plenipotencyi odemnie Zabiellowej kasztelanowej JW. Hipolitowi Woyzbunowi wydaney moc osłabić, a skutki wstrzymać i pod wątpliwosć poddać, opierając swe widoki na nadziejach robi wrażenie krzywd i szkód z onych wypływających dla moich jakoby sukcesorów, i wcześniej aby wszelkich z matką i pełnomocnym moim plenipotentem pozbawić stosunków, publiczność głosem wielowładnym i prawodawczym ostrzega, przeto ja Zabiellowa sądząc się nie podległą temu arbitralnemu wyrokowi, i będąc obowiązana krzywdzącą opinią sprostować, a ślad fałszywym wyobrażeniem kierowany zwrócić na drogę prawdy i słusznosci, nie dopuszczam wdawania się nie tylko w działania od mojej woli lecz pośrednio zależące, ale na mocy wydaney odemnie pełnomocney plenipotencyi wszystko bez excepcyi postanowienia i czynności Wiel. możnego Jegomości Pana Hipolita Woyzbuna strażnika mińskiego, jako zgodne z moim zezwoleniem i zaufaniem na zawsze utwierdzam, a nikomu teraz, równie i po moim zeyściu do zdawania sprawy z onych pod żadnym pretextem pociągać nie zostawuję, ani nadaję prawa, nade wszystko ku ocaleniu honoru JW. Hipolita Woyzbuna strażn. miń. z pobudek mu sprawiedliwie należney wdzięczności, za zgórą dwódziestoletnie

w interessach moich łożoną pomoc i staranie, wszelkie zarzuty i podeyrzenia zniszczyć mam za powinność, oraz ninieyszą odpowiedzią na oświadczenie w dodatku gazety Kuryera Lit. roku teraźniejszego pod N. 75 umieszczone każdego interesowanego zaspokajam i ona do akt Ziem. Ptu bobruyskiego wnoszę. Podpisuję się Barbara Zabiellowa G. L. Takowe oświadczenie do akt Ziem. Ptu bobruyskiego dla wpisania podać WJP. Antoniemu Kwapińskiemu regentowi Sądów podkomorskich Ptu bobr. przyporuzsam. Dat jako wyżej Pisząca się Barbara Zabiellowa G. L. Roku 1820 mca julii 23 dnia na Sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu bobruyskiego extra kadencyjnych przed nami niżej wyrażonemi urzędnikami ziem. tegoż Ptu stanawszy osobiście adwokat. WJPan Ignacy Bielnowicz takowe oświadczenie do akt podał przyjęłszy Kasper Kiełczewski, Sędzia Józef Wołodzko, podsekdek Ziem. Ptu Bobr. Xawery Wencławowicz protunc. podsekdek. Ze jest w aktach świadczą Regent Ziem. Macewicz. Z wystanowionego stanu rzeczy każdy nabrał przekonania jak sądzić należy o postępowaniu zasługującym na wdzięczność, dowodzącym czystości moich zamiarów, razem o obowiązkach nagrody, bowiem w rozbiieraniu okoliczności kto się zastanowi, wezmie w uwagę to najbardziej, że JW. Generałowa nieograniczoną nadając mi władzę, rządzenia ogólną jej sytuacją, jednych dóbr przedawania, drugich nabycia, przezastawienia, arędowania, pożytków wszelkich wynajdowania, ewikcyi na tychże dobrach opisywania, dusz jeżeliby potrzeba wyciągała w bankach monarszych lub powszechnych opatrywaniach zakładania, deklarując, to wszystko za nieporuszone nawet po swej śmierci co postanowionego będzie przezemnie przeistaczać swym sukcesorom moc o dęła, nadto wyżej wspomnianą roku 1820 W. Krzysztofowi Niezabytowskiemu odpowiedzią nie naganne czynności moje, jako zgodne z jej zezwoleniem i zaufaniem na zawsze potwierdzając, nikomu teraz, równie i po swem zeyściu pociągania do odpowiedzi, pod jakim niebądź pozorem niezachowała prawa, ku ocaleniu zaś mego honoru z pobudek sprawiedliwie należney wdzięczności za pomoc i staranie, przez 25 lat łożone, w témże zostając przekonaniu, wszelkie zarzuty i podeyrzenia zniszczyć wzięwszy za powinność, zapomniałem nieśledź drogą przykładów mogąc z władzy nieokreślonej plenipotencyi naciągnąć długów, powydawać prawa zastawné, lub wieczysto przedaźne, dusze pod załogi pooddawać, i tym porządkiem zawikłać ogólną sytuację, lecz swobodny powiększony w zupełności a w żadnym sposobie nie obarczony majątek zostawiłem, z jakiegóż powodu do mojej własności w kapitałach i sprzętach nie podpadających uzurpacyi, wiedząc dobrze że nie z żadnych źródeł dochodów JW. Generałowej pochodziły, rościć pretensyą? Wiedzieć potrzeba że pieniądze z ogólnych intrat nigdzie więcej nie były, jak u ekonomów całkowicie składanemi, od których sama JW. Generałowa zupełnie lub częściami do rąk swych odbierała, z handlow też lub innych obrutów niepozwalając nikomu tknąć się onych do swej kassy zgromadzała, brane obligi, i dokumenta na pożyczone pieniądze u siebie chowała, dopuściłażby znacznego skrzętnie zbieranego kapitału bez wzięcia rewersu pozwolenia i wiedzy na cudze obrucenia potrzeby? kiedy wymagały interessa ważne czynienia wydatków, z wielką ostrożnością onych żądać a niemniej z trudnością otrzymać było można, wszakże przypatrzyli się mający wstęp do JW. Generałowej jaka w punkcie szafowania pieniędzy zachodziła skrupulatność a z tego wniossek iż mnie, któremu wiele powierzyła, przypominałaby gdzie się podziały jakiekolwiek pieniądze, zwłaszcza gdyby były danemi w znaczney ilości lub do odebrania zleconemi, czyżby zapomniałaby JW. Generałowa przez 10 lat dopomnieć się zwrotu onych? Lubo oświadczenie z aktów Ziem. Ptu grodzieńskiego pod imieniem JW. Generałowej do gazet Kuryera Lit. podane zawiera pretensye na które odpowiedziałem, niechce jednak wierzyć ażeby JW. Generałowa postępując według dobroci

serca i prawideł honoru z przyjęciem impressyi do pozhycia się obowiązków swych pism wspartych świadectwem, z własnej chęci lub myśli godziła na wyzucie mnie ze wszystkiego, niechaj jak chcą rozumieją, ja innego jestem zdania, że sumnienie i delikatność jak obowiązki wdzięczności, tak i powinność nadgodzenia za dwódziesięć pięć lat nie usługi przypominają i do uczynienia sprawiedliwości nakłonią. Roku 1821 miesiąca marca 29. U tego manifestu podpis takowy. Takowe oświadczenie do aktów ziemskich Ptu rohaczewskiego podając własnej ręki podpisem utwierdzam Hipolit Woyzbun Sędzia Graniczny Ptu Bobr. K. O. S. J. E. Takowy manifest zapodaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg Ziem Ptu rohaczewskiego przyjęty i wpisany a z nich i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziem. teyże daty stronie potrzebującej wydaje się.

Zgodne z xiegami świadczę Romuald z Hurdow Orda Regent Ziem. Ptu Rohaczew.

Roku 1821 apryla 27 dnia takowe oświadczenie do gazet Kuryera Lit. przyjęte dozwala się Antoni Pomarnacki Sędzia.

1. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczne-go grodzieńskiego Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażonej zapisanego, eteorundem pod pieczęcią grodzką Ptu Wileń. jest wydan.

Roku 1821 mca apryla 29 dnia przed aktami grodzkimi Ptu Wileń. stawając obecnie WJP. Karolina Gosiewska radczyni b. Łomżyńska oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podała, które tak się wyraża: oświadczenie WJPani Karoliny Gosiewskiej radczyny b. Łomżyńskiej czyni się o to: iż WJPan Józef Karłowicz b. Sędzia Ziem. Trocki w pretensyi po Kiszkach przez półtora lat przemilczanej, formując stosunki do rodziny męża oświadczającej się WJPana Teofila Gosiewskiego, niewolnie i podstępnie przy pomocy osób sobie przyjaznych na krzywdę oświadczającej się zamitrzył sumnę JW. Alexandrowi Hrabi Pocijowi przez delatorkę kredytowaną, lecz gdy mąż oświadczającej się, żadnego prawa do summy takowej nie mając, kondycyjalnego dokumentu w roku 1819 apryla 10 dnia sobie danego zrzekł się, oraz sprawę podstępnie z sobą przez WJPana Karłowicza zformowaną wyjasnić i onej nielegalność wypróbować, drogą prawa poczynił kroki, tudzież gdy sądu głównego Wileń. drugiego departamentu w sprawie tegoż W. Karłowicza z mężem moim i jego rodziną na zamitrzenie summy mojej u JW. Hrabi Pocijowej będącej sformowanej, następnego w ziemstwie trockim dekretem skutki zatrzymał, przeto oświadczająca się powodując się do brami chęciami, aby nikt podstępnym wyobrażeniem interesu uwiedzionym nie był, przez niniejsze oświadczenie zapowiada; że summa u JW. Hrabiego Pocijowej będąca jest własnością moją; i ani do męża mojego, ani do pretensorów jego lub jego rodziny bynajmniej w żadnej części nienależy i takowe oświadczenie dla opublikowania w gazecie Kuryera Lit. do akt sądowych oddając one podpisuję. U tego oświadczenia podpis w protokole taki, Karolina z Selegierow Gosiewska.

Correctum Regent Grodz. Wileń. Józef Bołusz.

Takowe oświadczenie może Redakcyja w Kuryerze Lit. umieścić. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

W e z w a n i e.

1. Konsystorz Rzymsko katolicki duchowny Żmudzki, na skutek swych rezolucyow, po dwóch prośbach urodzonego Andrzeja Sztacha rotmistrza b. woysk pol. 25 listopada 1819 i 25 sierpnia 1820 roku ferowanych, nie mogąc doczekać się sukcesorów zmarłego w dniu 21 kwietnia 1817 roku s. p. xiędza Emeryka de Fedak b. plebana Teyskiego, do assystowania sprawie z odbytey urzędowię tazy pozostałej jego ruchomości, pod rozrządzenie w dniu 5 stycznia 1819 roku przez Xiągęcia Jegomości Biskupa Żmudzkiego i kawalera orderow sobie przestaney; wzywa przez gazetę tychże sukcesorów, jeżeli się oni gdzie znajdują, aby sami osobiście lub przez prawnie umocowanych plenipotentów z dowodami do tego posługującymi, przed dniem 3 listopada idącego roku u Sądu stawiali, inaczej konsystorz po upływie tego terminu pod niebytność już sukcesorów sprawę powyższą weźmie pod ostateczne zwyrökowanie. Dat 1821 kwietnia 25 w mieście Worniach Ptu Telsz. Gubernii Lit. Wileńskiej.

Oficyał Bonawentura Goyłwicz.

Sekretarz Franciszek Giedroyc.

Przedaż ruchomości.

3. Po zeyściu WW. Antoniego i Maryi Ginettow, opiekunowie nieletniey ich córki i sukcesorki Sofronii Ginettówny postanowili wszelkie sprzęty jako to: suknie, bieliznę stołową, koszule, pawilony, kapelusze, pojazdy, oraz bydło, konie, owce, przez publiczną sprzedaż licytacyą w dniach dziewiątego, dziesiątego i jedynastego czerwca roku idącego na jarmarku w miasteczku Dolhinowie, w gubernii mińskiej powiecie wilejskim położonem, jakowe uwiadomienie podając do gazety Kuryera Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia opiekunowie własnoręcznie podpisują. Dat w Wilnie roku 1821 apryla 23 dnia.

Prezydent Ziemski Ptu Stonim. Fer. Borzymowski. Józef Ginet Sędzia Gran. Ptu lidzkiego. Dyzmus Ginet krzyżycz lidzki.

Z b i e g ł a.

2 Dnia 1 maja o godzinie 6 z rana zbiegła dziewczyna Apolonia Boryscowiczowna, mająca lat 14 wzrostu małego, włosów blond oczu, ciemno szarych, twarzy okrągłej pełnej, mowi z ruska po polsku nie doskonale, miała na sobie sukienkę płóciankową w pasy białe i nie, chustkę dużą trykotową ciemną podnoszoną, szlafroczek sukna ciemnego koloru, i wzięła z sobą poduszkę z pior. Ktoby spostrzegł takową dziewczynę, raczy uwiadomić właściciela jej komornika Weytenberga mieszkającego w mieście Wilnie w domu Kardynalija zwanym przy ulicy s. Jańskiej położonym, a odbierze przyzwoitą nagrodę.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do królestwa pruskiego do miasta Królewca, szlachcic powiatu oszmiańskiego Grzegorz Szalanowski na miesiąc sześć.

2. Do Królestwa pruskiego Wiliampolskiej Słobody obywatela, Gabryel Hillelowicz Wasserdam z Orelami Abelowiczem Hackielem i Leyzerem Wulfowiczem Karisom na 8 miesięcy.

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie
meteorologiczne.	dn. 4 średnia.	27 cal. 10,1 lin.	+ 12, stopn	Połud. Wschod.	Pochmurno
	dn. średnia.	27 - 10,67 -	+ 12,83 -	Zachodni	Pochmurno
	dn. godz. 5	27 - 10,4 -	+ 9,	Zachodni	Pogoda